

Київський національний торговельно-економічний університет

Кафедра менеджменту

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

**«Розвиток інноваційних процесів на підприємстві»
(за матеріалами ТОВ «НВО «РИФ»)**

Студента 2 курсу 4м групи
спеціальності 073 «Менеджмент»
спеціалізації «Управління бізнесом»

Рудзінський Денис
Ігорович

Науковий керівник:
кандидат технічних наук,
доцент

Безус Алла
Миколаївна

Гарант освітньої програми:
доктор економічних наук,
професор

Федулова Ірина
Валентинівна

Київ 2019

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....	5
1.1. Сутність та поняття інноваційного процесу на підприємстві.	5
1.2 Методичні підходи до розвитку інноваційного процесу на підприємстві	13
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТОВ «НВО «РИФ»	23
2.1. Аналіз інноваційної діяльності підприємства	23
2.2.Оцінка ефективності розвитку інноваційних процесів на підприємстві .	33
РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТОВ «НВО«РИФ»	39
ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ	52
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	55
ДОДАТКИ	60

ВСТУП

Актуальність теми дослідження обумовлена тим, що інноваційний процес - це створення такої системи, яка дозволить в найкоротші терміни і з високою ефективністю використовувати у виробництві інтелектуальний і науково-технічний потенціали країни. Завдяки використанню нових інформаційних технологій цими потенціалами можуть користуватися як малі, так і крупні організації всіх форм власності. У сучасних умовах інноваційна діяльність в тій або іншій мірі властива будь-якому виробничому підприємству. Інноваційний процес розглядають з різних позицій: як паралельно-послідовне проведення науково-технологічної діяльності; як послідовні зміни фаз життєвого циклу продукту і як інвестиційний проект за стадіями фінансування досліджень та розробок, поширення новацій і їх комерціалізації. Інноваційний процес представляє собою підготовку і реалізацію інноваційних змін і складається з взаємозв'язаних фаз, створюючи єдине, комплексне ціле. Таким чином, проблемна ситуація полягає в тому що, сучасні інноваційні процеси досить складні і вимагають проведення аналізу закономірностей їх розвитку. Для цього необхідні фахівці, що займаються різними організаційно-економічними аспектами нововведень - інноваційні менеджери.

Об'єкт дослідження – інноваційний процес підприємства

Предметом дослідження є теоретико-методологічні підходи до формування інноваційних процесів на підприємстві ТОВ «НВО «РИФ»

Мета роботи – Обґрунтування теоретико методологічних засад, формування та розкриття особливостей розвитку інноваційних процесів, аналіз теоретичних засад, розробка методичного забезпечення та практичних рекомендацій щодо системи стратегічного управління підприємством.

Завдання, для досягнення мети які потребують розв'язання:

1. Зробити загальнонаукову характеристику інноваційного процесу;

2. Зробити опис властивостей, функцій та класифікацій інноваційних процесів;
3. Визначити особливості інноваційних процесів, на підприємстві.
4. Удосконалення систем розвитку інноваційних процесів.

Методи дослідження: використані при написанні роботи: аналіз, порівняння, опис, дедукція, узагальнення, матеріали підприємства ТОВ «НВО «РИФ».

Апробація результатів випускної кваліфікаційної роботи. Основні положення та результати випускної кваліфікаційної роботи було відображено у науковій статті на тему: Розвиток інноваційних процесів на підприємстві ТОВ «НВО «РИФ», яка була опублікована у збірнику наукових статей студентів КНТЕУ 2019 року (Додаток В).

Структура роботи. Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, трьох розділів, в яких розглядаються теоретичні та прикладні аспекти формування інноваційних систем підприємства, висновків та пропозицій, списку використаних джерел та додатків. Обсяг випускної кваліфікаційної роботи становить 55. Робота містить 7 таблиць, 5 рисунків, 3 додатки, використано 50 літературних джерел.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ

1. 1 Сутність та поняття інноваційного процесу на підприємстві

Існує велика кількість підходів до визначення явища інноваційного процесу, суть їх зводиться до одного висновку, а саме: інноваційний процес пов'язаний із створенням, освоєнням і поширенням інновацій. Фундатор інноваційної теорії Й. Шумпетер [42], розглядав інноваційний процес, з позиції інновації в динаміці. За визначенням американського дослідника Б. Твісса [40], інноваційний процес — це перетворення наукового знання, наукових ідей, винаходів у фізичну реальність (нововведення), яка змінює суспільство. В основі інноваційного процесу лежить створення, упровадження і поширення інновацій, необхідними властивостями яких є науково-технічна новизна, практичне їх застосування і комерційна реалізованість з метою задоволення нових суспільних потреб.

На думку Б. Твісса [40], інноваційний процес — це перетворення наукового знання, наукових ідей, винаходів у фізичну реальність. В основі інноваційного процесу лежить створення, упровадження і поширення інновацій, необхідними властивостями яких є науково-технічна новизна, практичне їх застосування і комерційна реалізованість з метою задоволення нових суспільних потреб.

Як відзначає в О. Чуйко [41], вивчення закономірностей розвитку інноваційних процесів є актуальним у контексті вирішення задачі підвищення конкурентоспроможності економіки України, реформування якої висуває нові вимоги до суб'єктів господарювання щодо розробки, проектування, виготовлення і використання нововведень, оволодіння методами управління науковими дослідженнями і розробками, які здатні ефективно працювати на ринку. О. Чуйко [41], що інноваційний процес являє собою підготовку і здійснення інноваційних змін і складається із

взаємозалежних фаз, що утворюють єдине, комплексне ціле. Внаслідок цього процесу з'являється реалізована інновація. Вона виділяє три логічних форми інноваційного процесу: простий внутрішньоорганізаційний (натуральний), простий міжорганізаційний (товарний) і розширений.

Дослідженню різних аспектів інноваційних процесів присвячено праці Й. Шумпетера [42], Б. Твісса [40], М. Кондратьєва [23], Л. Федулової [45], та інших. Проте в сучасній науковій літературі, а відповідно і в регламентації інноваційної діяльності на вітчизняних підприємствах немає чіткої узгодженої позиції щодо сутності та структури інноваційного процесу. Очевидно, що ця категорія, на відміну від досить ґрунтовно розкритого в наукових працях поняття «інноваційна діяльність», потребує додаткових досліджень, уточнення та конкретизації. За визначенням В. Щербаня [43], інноваційний процес - це послідовність подій, під час яких інновація визріває від ідеї до конкретного продукту, технології, структури або послуги і розповсюджується у господарській практиці і суспільній діяльності.

На думку І. Федулової, інноваційний процес - це побудована система, за якої здійснюють інноваційну діяльність, результатом чого має бути інновація для практичного використання і розповсюдження [45]. У праці інноваційний процес визначено сукупністю робіт у сфері інноваційної діяльності, регламентованих етапами їх організації, ресурсними можливостями, стадіями еволюції наукового знання від зародження перспективної ідеї створення нової техніки, технології або нової продукції до її комерціалізації в умовах конкуренції. Він означає перетворення нових видів і способів людської життєдіяльності на соціально-культурні норми і зразки, що забезпечують їх інституційне оформлення, інтеграцію і фіксацію у сфері матеріальної і духовної сфер культури суспільства. Інноваційний процес — це спосіб організації комплексу взаємопов'язаних підсистем інноваційної діяльності для забезпечення прибуткової роботи інноваційного

підприємця, забезпечення його конкурентоспроможності та досягнення зазначеної мети.

У загальному вигляді його можна класифікувати за способом організації інноваційного процесу на засаді його внутрішньої організації, коли інновацію створено і освоєно безпосередньо працівниками фірми, і на засаді його зовнішньої організації, коли одну чи кілька функцій реалізують сторонні організації.

Дослідник О. Баранов [3], підсумував у праці багатьох попередніх дослідників, у тому числі, І. Миколаївої [35], А. Кореного [20], В. Карпова, [20], В.Мединського [47], Ю. Морозова [48], робить наступні узагальнення щодо сутності інноваційного процесу: інноваційний процес — це процес, який охоплює весь цикл перетворення наукового знання, наукових ідей, відкриттів і винаходів на інновацію (нововведення). Основою інноваційного процесу є процес створення й освоєння нововведення, що починається з фундаментальних досліджень, спрямованих на одержання нових наукових знань і виявлення найзагальніших закономірностей, необхідних для створення інновацій.

З появою процесу розширеного відтворення, з'явилися тенденції до постійного економічного розвитку та зростання, що призвело до постійно потреби у вдосконаленні, як на виробництві, так і поза виробничим процесом. Процеси вдосконалення були названі процесами нововведень, а потім інноваційними процесами. В економіці термін «інновації» було введено в науковий обіг порівняно нещодавно. Означає кінцевий результат творчої діяльності, який отримуємо у вигляді нового або вдосконаленого продукту, впровадженого на ринку, а також вдосконаленого технологічного процесу, що використовується в практичній діяльності або для організаційних. Інноваційний процес - це сукупність науково-технічних, технологічних змін, що відбуваються в процесі реалізації нововведень. Інновації відіграють важливу роль в макроекономічному розвитку та

забезпеченні економічного зростання, а також в досягненні цілей комерційної організації, що розглядається як мікрорівень по відношенню до регіональної або національної економіки.

В ринкової економіці інновації виступають інструментом суперництва, підвищують конкурентоспроможність і стійкість розвитку господарюючого суб'єкта. В умовах глобалізації економічних процесів інновації трансформуються в фактор успішного функціонування і розвитку підприємств, виробництв. Технологія формування інноваційної діяльності включає в себе етапи збору та аналізу необхідної інформації, прогнозування результатів інноваційної діяльності, реалізацію творчого потенціалу трудового колективу, наявність нормативної бази і відпрацьованих механізмів прийняття рішень. Дуже значне місце відводиться стадії завершення інноваційного процесу і виходу продукту (інновації) на ринок, тому що велика кількість інноваційних ідей не доходять до стадії реалізації в силу. В першу чергу це пов'язано з недостатніми інвестиціями на стадії розробки. Отже, інноваційний розвиток дуже тісно пов'язаний з фінансовою складовою, це зумовлює економічний зміст поняття «інновації» та «інноваційний розвиток».

Автори двадцятого тисячоліття пишуть про інновації, як про результат постійного руху і змін ринкової економіки, що призводить до швидкого отримання підприємницької вигоди шляхом задоволення потреб. Інновації можна розглядати як вкладення інвестиційного капіталу в нововведення, які призводять до кількісних а також якісних змін у підприємницькій діяльності. Вчені, що робили дослідження в області зростання економіки, відзначають, що протягом усього процесу еволюції людства рушійною силою його розвитку є інновації.

На основі аналізу позицій дослідників інноваційного процесу, дослідження його сутності можна зробити узагальнення цього поняття: інноваційний процес цілісний комплекс взаємопов'язаних, взаємозалежних

послідовних дій, в результаті здійснення яких з'являється та отримує розповсюдження інновація (нововведення). Важливо підкреслити, що одна з ключових характеристик інноваційного процесу — циклічність. Циклічний характер інноваційного процесу проявляється в тому, що одне покоління продукції (техніки) змінюється іншим. У загальному вигляді структура інноваційного процесу на підприємстві містить у собі 9 етапів: дослідження існуючих проблем (технологічних, товарних, збутових тощо); формування ідей щодо вирішення виявлених проблем; відбір ідей; розробка інноваційного проекту; аналіз можливостей реалізації даного проекту; розробка механізму реалізації інноваційного проекту; технічне впровадження проекту (створення промислового зразка, корисної моделі тощо); запуск у виробничий процес (запуск у виробництво нового товару, впровадження нової технологічної лінії тощо); отримання ринкового результату (збільшення частки ринку, прибутків)

Інноваційна активність складається з чотирьох провідних складових (рис.1.1)

Рис. 1.1. Ромб інноваційної активності підприємства [40].

Кожне підприємство прагне до формування відповідного інноваційного потенціалу, під яким розуміють здатність підприємства забезпечувати виробничі процеси новими технікою, технологією та спроможністю випускати нові товари, послуги. Інформація про хід реалізації

пріоритетних напрямів інноваційного розвитку України. Містить такі показники:

- обсяг інноваційних капіталовкладень відносно до річного рівня амортизаційних відрахувань;
- розмір доходу від інноваційних капіталовкладень за рік відносно до обсягу інноваційних капіталовкладень;
- розмір сукупного фінансування розвитку науки і техніки відносно до річного рівня ВВП;
- обсяг продажу ноєостеореної продукції За рік відносно до річного загального обсягу продажів товарів (послуг);
- кількість винаходів на 1 мільйон населення;
- кількість впроваджених за рік винаходів відносно до їх загальної кількості.

Залежно від результатів та витрат, які враховуються, на інноваційну діяльність розрізняють такі види ефекту: економічний - ураховує, у вартісному виразі всі види результатів і витрат, що зумовлені реалізацією інновацій; науково-технічний - характеризує новизну, простоту, корисність, естетичність, компактність; фінансовий - базується на результатах фінансових показників; ресурсний - відображає вплив інновацій на обсяг виробництва і споживання того чи іншого виду ресурсів; соціальний - ураховує соціальні результати реалізації інновацій; екологічний - ураховує вплив інновацій на оточуюче середовище. Крім того, показники ефекту інноваційної діяльності можна розмежувати за такими ознаками: за місцем одержання - на локальний і загальнодержавний; за метою визначення - на абсолютний і порівняльний; за ступенем збільшення - на одноразовий і мультиплікаційний; за часом урахування результатів і витрат - за розрахунковий період та річний. Об'єктом оцінювання ефективності можуть виступати різні типи інновацій: засоби і знаряддя праці (нові, реконструйовані, модернізовані); предмети праці (сировина, паливо,

матеріали, енергія); предмети кінцевого споживання; технологічні процеси; методи організації виробництва, праці та управління; інноваційний проект.

На сьогоднішній день, впровадження інновацій широко поширене в сфері важкої промисловості, в сфері товарів і послуг. Остання користується популярністю у всіх верств населення: попит на загальноживані товари стабільний, а на послуги постійно зростає. Таким чином, інноваційні технології в будівництві – області, актуальної в усі часи, — відіграють одну з провідних ролей на всьому економічному рівні. Технології сучасного будівництва активно розвиваються і переслідують певні цілі і завдання. До таких належать економія ресурсів, екологічність, зовнішнє відповідність тимчасовому проміжку, довговічність і багато інших. Вони визначають якість створюваного продукту і підвищують престиж замовника. Проведені дослідження і вивчення досвіду зарубіжних вчених дають змогу зробити висновок про те, що на багатьох підприємствах, котрі ефективно працюють, як джерело інноваційних ідей найактивніше використовують персонал. В ТОВ «НВО «РИФ» працівники підприємства беруть незначну участь у формуванні інноваційних ідей, що видно з (табл.1.1).

Таблиця 1.1

Структура інформаційних джерел формування інноваційних ідей.

Джерело інформації	Частка в загальній структурі %
Споживачі	15,5
Власні та сторонні науко-технічні	74,5
Діяльність конкурентів	7
Торговельні посередники	1
Консультаційні фірми	0,5
Працівники підприємства	3,5

Джерело: складено автором на основі даних підприємства.

Для забезпечення ефективності інноваційної діяльності необхідно зробити найкращий вибір з як найбільшої кількості нових ідей. Це означає, що на підприємстві повинна бути налагоджена система виявлення, збору, реєстрації, зберігання і перевірки нових ідей, що характеризує патентно-ліцензійну діяльність підприємства. Ціни на продукцію переважно встановлюються таким чином, щоб покрити всі змінні і постійні витрати, а також отримати необхідний прибуток. Усі імовірні підходи до формування ціни базуються на співвідношенні частки зарплати і матеріальних витрат у собівартості. Їх розраховують з даних за попередні роки на перспективу. Розрахувавши дані величини, можна отримати ціну нової продукції, при порівнянні якої з аналогом розраховують економічний ефект на витратах виробництва.

Знаючи ціну на перший рік, можна спрогнозувати її рівень на декілька років випуску з достатньою для економічних розрахунків точністю. Такий підхід необхідний для забезпечення об'єктивності порівняння, адже аналог міг випускатися близько 3 років тому, а виробництво нового виробу буде здійснене через 2-3 роки з моменту початку його розробки. Упровадження інновацій, як правило, впливає на величину експлуатаційних витрат, тому не менш важливе значення для обґрунтування інноваційних проектів має визначення економічної ефективності у споживача, що передбачає розрахунок другої складової сумарного економічного ефекту.

На сучасному етапі економіки високий рівень конкуренції посідає на одному з провідних місць, тому підприємство змушене за допомогою інновацій та інноваційного процесу, знаходити, створювати оригінальні конкурентні переваги своєї продукції, інноваційні перетворення впливають на всі сфери діяльності підприємства і повинні бути спрямовані в першу чергу на задоволення суспільних потреб. У період кризи та сучасних ринкових відносин все більш актуальними стають питання покращення інноваційних систем підприємства.

1.2 Методичні підходи до розвитку інноваційного процесу на підприємстві

В процесі огляду науково-методичної літератури з питання ефективної оцінки інноваційного розвитку підприємства в сучасних умовах розвитку економіки були виявлені різні методичні підходи до окресленої проблематики. Переважно статистичний зміст методичного підходу в оцінки розвитку інноваційного потенціалу різних галузей промисловості країни на основі визначення інноваційного потенціалу окремо взятих підприємств. Так, вітчизняний науковець Малюта Л.Я. запропонувала свою модель комплексної оцінки ефективності інноваційної діяльності підприємства, за допомогою якої можна визначити інтегральний показник рівня його інноваційного розвитку [36].

Під інтегральним показником рівня інноваційного розвитку підприємства науковцем розуміється результат оцінювання основних техніко-економічних показників діяльності підприємства, який ґрунтується на визначенні узагальнюючих показників шляхом застосування системи часткових показників та методу експертного опитування. Згідно представленої моделі комплексної оцінки ефективності інноваційної діяльності підприємства інтегральний показник складається з трьох основних показників: [36].

- ресурсної складової, яка оцінюється на основі показників, що характеризують інноваційний потенціал підприємства: визначаються показники використання інвестиційних (фінансових) ресурсів, кадрового, інтелектуального, матеріально-технічного, інформаційного потенціалу та ресурсу новаций;

- технологічної складової, яка характеризується показниками технологічного оновлення під час інноваційної діяльності підприємства:

визначаються показники ефективності використання основних засобів і технологій, продуктивності праці та продуктивності інформації;

– ринкової складової, яка характеризується результативністю основних показників від інноваційної діяльності підприємства: визначаються показники ринкової віддачі активів, частки фірми на ринку інновацій, рентабельності реалізації інноваційної продукції, передпродажної підготовки, доведення продукту до споживача, ефективності рекламної діяльності, ритмічності збуту нової продукції.

В дослідженні Маслак О. та Квятковської Л. [49]. Система оцінки показників інноваційного потенціалу промислового підприємства також визначено певну систему показників оцінки ефективності інноваційної діяльності підприємства, до яких віднесено:

– показники виробничої ефективності науково-технічних заходів: темп приросту ефективності виробництва конкретних видів продукції (робіт) від використання науково-технічних заходів; відносна економія собівартості продукції в результаті запровадження науково-технічних заходів;

– показники фінансової ефективності науково-технічних заходів: приріст прибутку в результаті реалізації науково-технічних заходів; приріст доданої вартості; амортизація, як результат реалізації науково-технічних заходів, у тому числі за рахунок інтенсивних і екстенсивних факторів; приріст доходу за рахунок реалізації науково-технічних заходів;

– показники інвестиційної ефективності науково-технічних заходів: кількість впроваджених науково-технічних засобів; зростання питомої ваги прогресивних технологічних процесів та нових інформаційних технологій; підвищення коефіцієнта автоматизації та організаційного рівня виробництва і праці, кількість патентів або авторських свідоцтв, індекс цитування, підвищення конкурентоспроможності підприємства, товарів (послуг) на ринку.

Здійснення інноваційної діяльності пов'язане з внутрішніми і зовнішніми витратами. Внутрішні витрати (поточні й капітальні) розподіляються за такими джерелами фінансування, як: власні кошти підприємства; кошти бюджету; кошти бюджетних фондів; кошти організацій підприємницького сектору.

Внутрішні поточні витрати на дослідження і розробки розподіляються: за видами робіт: фундаментальні дослідження, прикладні дослідження, розробки. за секторами діяльності: державний, підприємницький, сектор вищої освіти, приватний неприбутковий сектор. Для оцінювання ефективності витрат на інноваційну діяльність необхідно вирішити проблему власне оцінювання її результатів. Потрібно розрізняти ефективність витрат на інноваційну діяльність у виробників (продавців) і покупців. Освоєння нових видів продукції серійного і масового виробництва, а також технологічних процесів, не відносять на собівартість продукції і відшкодовують за рахунок позабюджетних фондів фінансування галузевих науково-дослідних робіт.

Позабюджетні фонди формуються за рахунок добровільних відрахувань підприємств та організацій незалежно від форм власності у розмірі 1,5% від собівартості продукції. Кошти позабюджетних фондів використовують для фінансування науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт зі створення нових видів наукомісткої продукції, сировини та матеріалів, розробки нових і вдосконалення наявних технологій, робіт із підвищення технологічного рівня продукції, робіт з охорони праці та техніки безпеки тощо.

Кошти, що отримують з позабюджетних фондів, використовуються виключно за цільовим призначенням і відображаються на рахунку. До комплексу витрат, пов'язаних із винахідництвом, належать витрати на: проведення дослідно-експериментальних робіт; виготовлення моделей і зразків; організацію виставок, конкурсів та інших заходів із маркетингу;

виплати авторських винагород. Витрати на створення нової техніки залежать від терміну початку і завершення відповідних робіт. Покупець, придбаваючи нову техніку, вдосконалює свою матеріально-технічну базу, технологію виробництва та управління. Він несе витрати, пов'язані з купівлею нової техніки та її транспортуванням, освоєнням тощо. Ефективність витрат на використання нової техніки можна регулювати через такі показники: витрати на освоєння нової техніки; загальні витрати, на виробництво та реалізацію продукції; виручка від реалізації продукції, виготовленої із застосуванням нової техніки; виручка від реалізації всього обсягу продукції; вартість нематеріальних активів (середня за певний період); вартість основних засобів (середня за певний період); чистий прибуток; середньооблікова кількість персоналу.

На першому етапі повинен здійснюється аналіз інноваційного потенціалу підприємства. Одночасно з цим надається оцінка ролі власного капіталу в формуванні та розвитку інноваційного потенціалу. Надалі проводиться аналіз впливу основних техніко-економічних факторів на зміну структури інноваційного потенціалу в звітному періоді в порівнянні з попереднім. При цьому виявляються внутрішньогосподарські резерви зростання інноваційного потенціалу підприємства.

На другому етапі проводиться аналіз інноваційної активності підприємства, перш за все на основі динаміки зміни величини витрат на інноваційну діяльність і кількості інноваційних проектів, що знаходяться в розробці підприємства, в звітному періоді в порівнянні з попереднім. Виявляється вплив основних факторів на зміну цих показників. Потім виявляються внутрішні резерви інноваційної активності підприємства. На третьому етапі оцінюються результати інноваційної діяльності. Тут же проводиться оцінка ефективності реалізованих підприємством інновацій та їх впливу на показники ефективності функціонування підприємства. Потім виявляються можливі резерви поліпшення цих показників.

Економічні завдання інноваційної діяльності: заміна застарілої продукції, збільшення області застосовності продукції (всередині і поза основним призначення продукції), створення екологічної продукції, збереження або поліпшення становища на ринку, відкриття нових ринків (за кордоном або всередині країни зі створенням нових ринкових ніш), вдосконалення адаптаційних властивостей продукції, зниження вартості продукції (зменшення фонду заробітної плати, зменшення витрат матеріалів, скорочення енерговитрат, скорочення бракованої продукції, скорочення вартості конструкторських робіт, скорочення управлінських витрат). поліпшення якості продукції, поліпшення умов праці для співробітників зменшення шкоди навколишньому природному середовищу.

За результатами аналізу обґрунтовується доцільність розробки і реалізації управлінських рішень, спрямованих на підвищення ефективності інноваційної діяльності та стійкості функціонування підприємства. З комерційної точки зору будь-який проект по впровадженню та розвитку сучасних інноваційних технологій можна розглядати як інвестиційний, тобто направлений на отримання прибутку.

Кожна інновація проходить систему стадій розвитку від зародження до занепаду, інноваційний розвиток підприємства передбачає готовність та можливість до розробки та впровадження нововведень, тобто підтримки життєвого циклі інновацій. В життєвому циклі інновації виділяють наступні стадії: дослідження, виробництва та споживання. Чим швидше здійснюється інноваційний процес, тим більша ймовірність того, що нововведення буде мати успіх.

Іноді впровадження інновацій розтягується на роки, а за цей період з'являються інші інновації, і продукт в результаті вже не матиме великої цінності та попиту (рис.1.2).

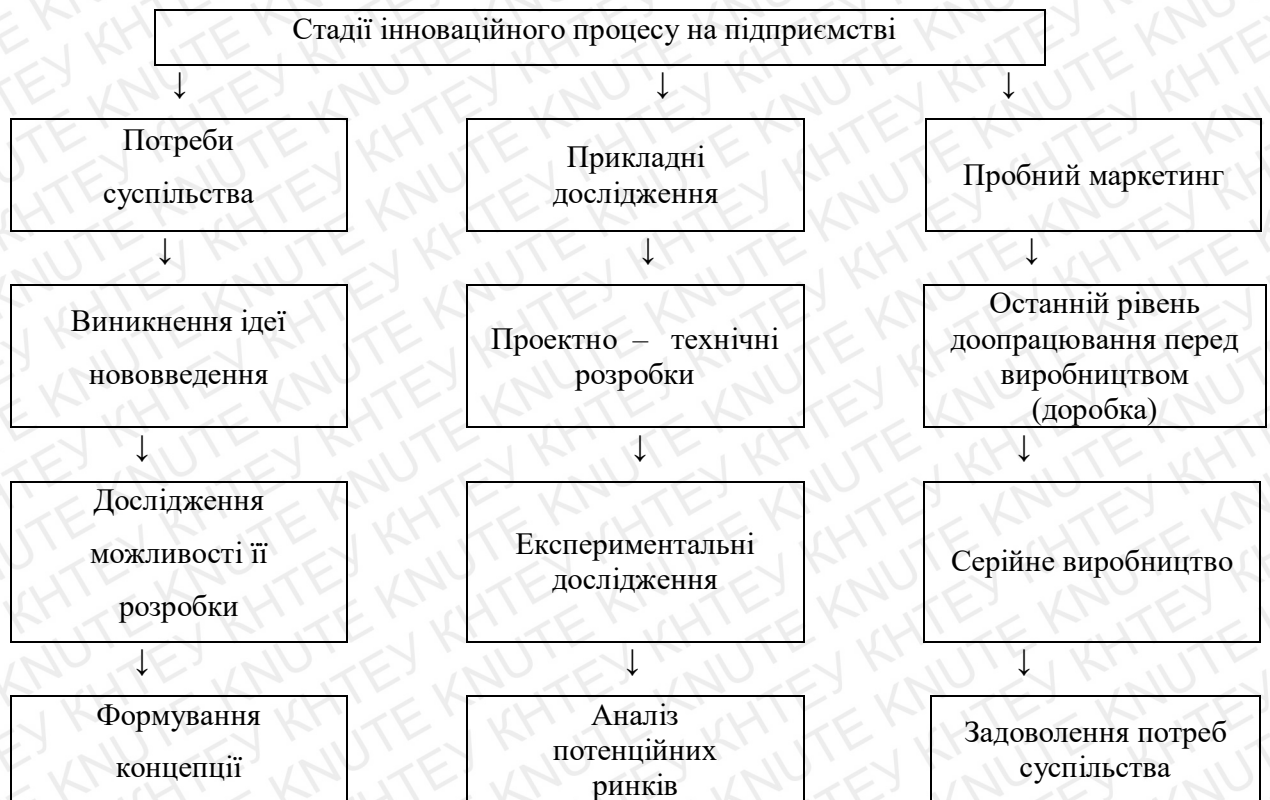

Рис.1.2 Стадії інноваційного процесу на підприємстві [11]

На думку Крилова Е., та Журавкової І. [27] розгляд інноваційного розвитку підприємства лише з позиції інвестиційного фінансування інноваційного проекту не дає всебічної характеристики результативності процесу інноваційного розвитку підприємства. У зв'язку з цим, можливо запропонувати до практичного застосування наступні методи оцінки економічної ефективності інновацій на підприємстві:

1. Розрахунок зростання обсягів доходу у порівнянні з аналогічним, що передбачає не тільки розрахунок загального обсягу доходу (корисного результату), який отримується за весь термін корисного використання нововведень. При цьому застосовується і теорія порівняльної оцінки ефективності (обирається найкращий варіант нововведень), і теорія абсолютної ефективності (розраховуються оціночні показники абсолютної ефективності обраного варіанту інновації).

2. Оцінювання ефективності інновацій за показниками терміну корисного використання: розрахунковий період впровадження інновацій;

перший рік після закінчення нормативного терміну освоєння нововведення; початковий період терміну корисного використання інновацій; термін корисного використання інновацій; останній рік терміну корисного використання інновацій. При оцінці ефективності інновацій, згідно запропонованого методу, показники оцінювання витрат розраховуються, як коефіцієнти дисконтування та коефіцієнти нарощування до початкового року впровадження інновацій на підприємстві, які визначаються на всіх рівнях реалізації інноваційного проекту. При цьому нарощування ефективності інновацій визначається, як у порівнянні з аналогом, так і за рівнем ефективності, який був досягнутий підприємством в попередньому періоді реалізації нововведень на підприємстві.

3. Застосування системи оціночних показників, які враховують інтереси різних учасників інноваційного проекту: державні інтереси (вплив на бюджетні відрахування); інтереси розробників інноваційного проекту; інтереси виробників інноваційної продукції (послуг); інтереси споживачів інноваційної продукції (послуг). Такий підхід дозволяє оцінити інноваційний проект не лише з позиції зацікавленості інвестора, як відбувається при застосуванні методів оцінки ефективності інвестицій, а всіх залучених до інноваційного проекту учасників. Відповідно до визначення обмеженості наукових поглядів в методичних підходах по оцінці інноваційного розвитку підприємства, не можливо не погодитись з висловом, що «активізація інноваційного розвитку підприємств повинна бути пов'язана, по-перше, з оновленням основних виробничих фондів, які мають стати головним джерелом збільшення обсягів виробництва та створенням умов для виготовлення вітчизняної продукції на рівні кращих світових зразків. По-друге, розвиток інноваційної діяльності має бути органічно пов'язаним з ресурсозбереженням і приводити до суттєвого зменшення витрат матеріалів на одиниці продукції. По-третє, виходячи з сучасних умов, інноваційний

розвиток, повинен мати соціальну спрямованість, де сама людина, якість та безпека її життя матимуть забезпечити пріоритети інноваційного розвитку.

Відповідно до проведеного автором комплексного аналізу методичних підходів з оцінювання інноваційного розвитку підприємства були розроблені методичні положення по оцінці інновацій в поєднанні двох окремо взятих видів оцінки – економічної та соціальної. Таке поєднання видів оцінки визначається на основі інтегрального показника оцінювання рівня інноваційного розвитку підприємства, який характеризується як «результат оцінювання соціально-економічних показників розвитку підприємства, що ґрунтується на визначенні узагальнюючих показників шляхом застосування системи часткових показників та методу експертного опитування (рис.1.3)

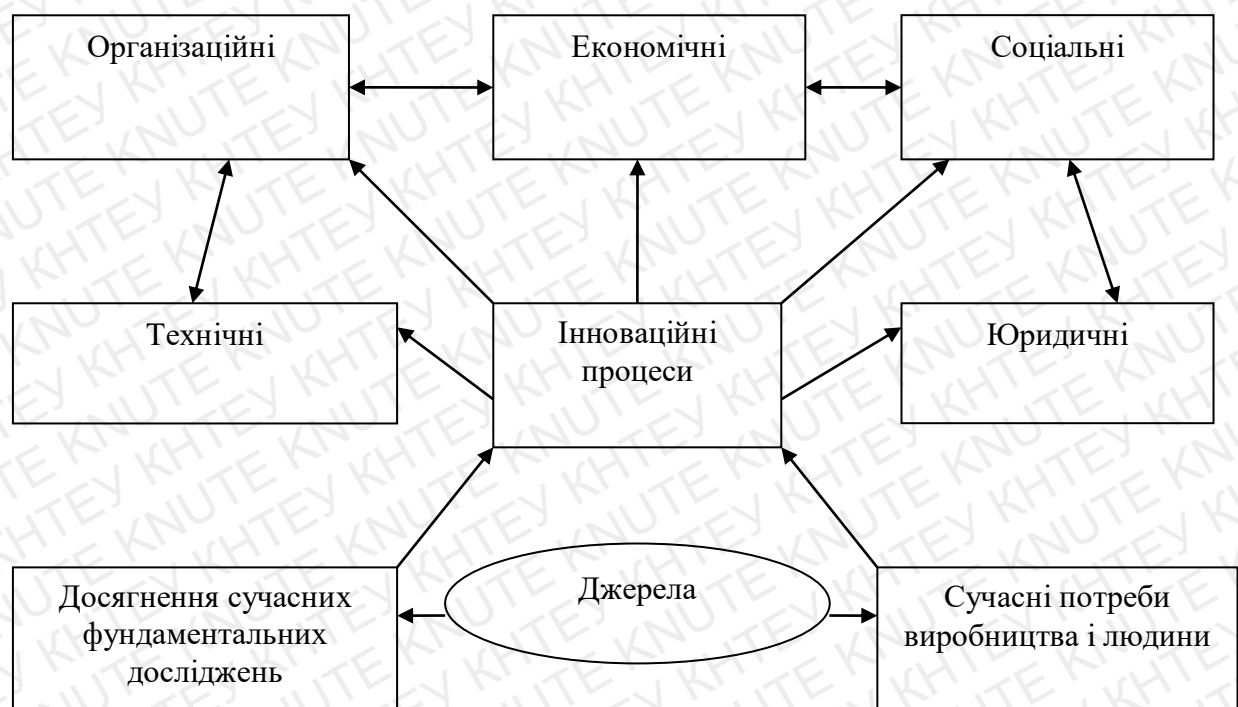

Рис. 1.3 Класифікація, джерела і взаємозв'язок інноваційних процесів [7].

Оцінювання інноваційного розвитку підприємств запропоновано здійснювати у трьох напрямках: інноваційний потенціал, маркетингове забезпечення інноваційної продукції, соціальний розвиток. Аналіз науково-методичної літератури щодо розгляду питання оцінки інноваційного розвитку підприємства дозволив скласти загальне уявлення про наявність

існуючої методологічної бази сучасної економічної науки з окресленої проблематики.

Проведені дослідження та аналіз робіт науковців даної проблематики вказує, що оцінка інноваційних дій на підприємстві на період сьогодення проводиться переважно з використанням розширених методів оцінювання дисконтованих грошових потоків, методів оцінки техніко-економічних показників інноваційного потенціалу підприємства на різних стадіях впровадження нововведень, кількісних методів оцінювання внутрішньогосподарської ефективності інноваційних проектів та методів соціального аналізу та оцінювання інноваційного розвитку підприємств.

Безперечним є той факт, що проведення оцінки інноваційного розвитку підприємства з метою визначення рівня ефективності від впроваджених інновацій, потребує комплексного аналізу ефективності інноваційної діяльності на підприємстві за чітко сформованою системою кількісних показників, які в найбільшій мірі будуть відповідати специфіці господарської діяльності підприємства та інформуванню різних зацікавлених сторін, залучених до інноваційних процесів на підприємстві, про якість отриманих інноваційних результатів. Також в ході проведеного аналізу різних методичних підходів з оцінки інноваційного розвитку підприємства було визначено наявність єдиної бази інструментарію оцінювання інноваційних дій на підприємстві, яка представляє собою поєднання прийомів застосування часткових показників оцінки інновацій за будь-яким напрямком оцінювання результатів від впровадження нововведень на підприємстві (техніко-економічного, ресурсного, маркетингового, соціального напрямку оцінювання тощо) та прийому експертного опитування.

Отже можна сказати, що було виявлено наявність значного теоретичного підґрунтя для формування методологічної бази по оцінці інноваційного розвитку підприємства, яке потребує подальшої систематики. На основі систематизації існуючих методичних підходів в сучасній

економічній науці з оцінки інноваційного розвитку підприємства можлива розробка єдиних методичних рекомендацій з цього питання, які повинні ґрунтуватися на принципах урахування загальних проблем впровадження та розвитку інноваційних процесів на вітчизняних підприємствах, відповідності до вимог сучасної вітчизняної економіки, а також потребах ринку споживання інноваційної продукції (послуг). Отже, необхідно визначити ефективні шляхи удосконалення методики оцінки ефективності інноваційного розвитку підприємства, які дозволять вирішити проблему невизначеності та недооцінки інноваційних результатів в практиці господарської інноваційної діяльності підприємства.

Інноваційна діяльність нині перетворилася на один із найважливіших чинників ефективного функціонування та розвитку господарських систем в умовах ринкової економіки. Цю діяльність необхідно постійно вдосконалювати відповідно до об'єктивних вимог ринку, вона має бути основана на чіткій політичній діяльності, досконалій методиці запровадження нововведень та оцінювання їх результативності. Інновацію можна одночасно розглядати як процес та як результат. У широкому розумінні інновація розглядається як процес перетворення, який через використання ідей та виробів призводить до створення кращих за своїми характеристиками виробів та технологій; а у вузькому розумінні інновація розглядається як результат процесу, який має вигляд вдосконаленого чи нового продукту, технології. Під інновацією слід розуміти принципово новий або вдосконалений комплексний підхід до вироблення та реалізації управлінських рішень, організації виробництва, завдяки чому досягаються кращі результати будь-якої діяльності, може бути отриманий новий або вдосконалений продукт або технологічний процес, що використовується в практичній діяльності або в новому підході до соціальних послуг.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТОВ «НВО «РИФ»

2.1 Аналіз інноваційної діяльності підприємства

Компанія ТОВ «НВО «РИФ» (Київ) - офіційний представник в Україні торгових марок Bixelon, Cino, GoDEX, HPRT, Prevail, Printex, Red Arrow, Smart, SUNLUX, Towa і ін. Це міжнародні постачальники, які дотримуються високих стандартів управлінської, виробничої і маркетингової діяльності. ТОВ «НВО «РИФ» пропонує послуги з навчання персоналу, дизайну етикеток, оперативної повноколірного, термо - і термотрансферного друку, виготовлення текстильних ярликів і флексопечать. Мета підприємства - довгострокові партнерські відносини з безпосередніми замовниками, дилерами і виробниками. В роботі компанія «Риф» сповідує принципи якісного обслуговування клієнтів і цивілізованої комерції: професійні консультації, індивідуальний підхід до клієнта; обладнання, адаптоване для України; виробничий контроль власної продукції - етикетки і фарбувальної стрічки (ріббонов); демократичні ціни (прямі поставки безпосередніх виробників матеріалів і обладнання); офіційна гарантія та обслуговування продукції фахівцями компанії «РИФ»; компетентний сервісний відділ; великі складські запаси обладнання, витратних матеріалів та запчастин; зручний спосіб оплати і доставки на вибір. ТОВ «НВО «РИФ» створено та здійснює свої права відповідно до законів України. Структура управління ТОВ «НВО «РИФ» є лінійною, тобто максимально логічною та формально визначеною, проте мінімально гнучкою. Кожен керівник володіє всією повнотою влади, але порівняно невеликими можливостями для розв'язання проблем, які потребують вузьких, спеціальних знань.

Історія і трудовий шлях науково-виробничого підприємства ТОВ «НВО «РИФ» беруть початок з 2003 року. У 2003-2005 роках були обладнані

майстерні, з 2006 року почали працювати перші виробничі цехи та обладнання. У 2007 році підприємство почало випускати етикетки, оперативний повноколірний термо - і термотрансферний друк. Одночасно з розвитком виробництва та спеціального обладнання, підприємство випускає різноманітний асортимент споживчих товарів серед яких особливе місце займають вироби текстильних ярликів та флексодруку. Розвиток ТОВ «НВО «РИФ» по багатогалузевій науково-технічній програмі розвитку України розробило і впровадило цілий ряд систем і комплексів, що забезпечують якісну поліграфічну продукцію.

ТОВ «НВО «РИФ» має великий ресурсний і науковий потенціал, тому зараз великим є інтерес до виробництва з боку різних науково-економічних напрямків світового співробітництва. Це відповідає економічним та науковим інтересам підприємства в цілому та окремих фірм зокрема. Тому є очевидним, що інноваційна діяльність підприємства буде розвиватися. Важливим завданням для підприємців сьогодні є розвиток та покращення інноваційної діяльності. Безумовно для виконання цього завдання потрібно розробити інноваційну стратегію підприємства. Вкрай важливо обґрунтовано підійти до вибору та формування стратегії розвитку інноваційної діяльності підприємства.

Виробничо-технічний потенціал ТОВ «НВО «РИФ» включає: заготівельне виробництво; термообробка; виробництво друкованих та поліграфічних матеріалів.

Підвищення ефективності використання основних засобів підприємства є одним з основних питань у період переходу до ринкових відносин. Від вирішення цієї проблеми залежить фінансовий стан підприємства, конкурентоспроможність його продукції на ринку. Для нормального функціонування підприємства, необхідна наявність визначених устаткувань, матеріалів та транспорту. Важливим питанням постає дослідження виробничого потенціалу підприємства. Виробничий потенціал – це наявні та

приховані можливості підприємства щодо залучення та використання факторів виробництва для випуску максимально можливого обсягу продукції, послуг. Під виробничим потенціалом розуміється той обсяг робіт у наведених одиницях виміру витрат праці (нормо-години), що може бути виконаний протягом певного періоду часу, основними виробничими робітниками на базі наявних виробничих фондів за умов їх максимального завантаження з дотриманням принципів оптимальної організації праці й виробництва. До його складу входять:

1. Потенціал основних фондів – наявні та приховані можливості основних фондів, які формують техніко-технологічний базис виробничої потужності підприємства.

2. Потенціал оборотних фондів – це частина виробничого капіталу підприємства у вигляді певної сукупності предметів праці (сировини, конструкційних матеріалів, енергії та різних допоміжних матеріалів), які перебувають у виробничих запасах, незавершеному виробництві, власного виготовлення і витратах майбутніх періодів.

3. Потенціал нематеріальних активів – сукупність можливостей підприємства використовувати права на нові чи наявні продукти інтелектуальної праці в господарському процесі з метою реалізації корпоративних інтересів на засаді задоволення суспільних потреб.

4. Потенціал технологічного персоналу – здатність робітників виготовляти різні продукти, надавати послуги чи виконувати роботи.

5. Фінансовий потенціал – обсяг власних, позичених та залучених фінансових ресурсів підприємства, якими воно може розпоряджатися для здійснення поточних і перспективних витрат інноваційні розробки.

Головною складовою фінансового потенціалу є інвестиційний, тобто наявні та приховані можливості підприємства для здійснення простого і розширеного відтворення. Розширене відтворення потенціалу підприємства передбачає кількісний та якісний розвиток виробничих факторів та інших

складових потенціалу, котрі забезпечують вищу результативність його діяльності. У межах розширеного відтворення можна виокремити два основні типи розвитку потенціалу підприємства: традиційний, інноваційний.

За традиційного типу відтворення потенціалу збільшення масштабів виробництва досягається за рахунок додаткового залучення трудових, природних ресурсів і засобів виробництва, збереження сформованої техніко-технологічної основи.

За інноваційного типу відтворення розвиток потенціалу досягається через якісне вдосконалення факторів виробництва: застосування прогресивних знарядь і предметів праці та видів енергетичних ресурсів, підвищення кваліфікації технологічного й управлінського персоналу, а також постійне поліпшення використання всіх наявних складових потенціалу підприємства.

Для цілісного аналізу підприємства необхідно проаналізувати ключові показники, які забезпечують конкурентоспроможність підприємства, на основі проведеного аналізу зможемо знайти слабкі та сильні сторони підприємства, що ляже в основу подальших досліджень. Аналіз внутрішнього середовища компанії ТОВ «НВО «РИФ».

Складові елементи внутрішнього середовища:

Організаційний - прийняття рішень здійснюється на нарадах, за участі вищого, середнього менеджменту, керівників проектів. Основне рішення – за директором. Часто проводяться онлайн конференції, сповіщення для працівників по загальній системі оповіщення, при приході на роботу по даній системі всіх вітають та сповіщають новини, що стосуються підприємства. Досить проста організаційна система, добре налагоджені комунікації між відділами.

Кадровий - Менеджери середнього рівня тісно співпрацюють з робітниками з одного боку, та з менеджерами вищого рівня з другого боку. Навчання кадрів відбувається за допомогою проведення семінарів, спеціалізованих курсів, організація для всіх співробітників святкових днів.

Горизонтальна комунікація: обмін інформацією між різними відділами та іншими структурними підрозділами, в результаті чого досягається координація і узгодження діяльності.

Маркетинговий - Стратегія підтримуючого маркетингу – попит на ринку високий, тому проводяться заходи підтримки реклами, а також за допомогою постійної участі у виробничих виставках. За ознакою конкурентних переваг - стратегія цінового лідерства; а залежно від конкурентного становища фірми та її маркетингових спрямувань - стратегія ринкового лідера. Товарна політика – це насичення ринку.

Фінансовий - прибутковість забезпечується реалізацією продукції, яка в свою черг проходить ланцюг додавання цінності. Залучаються інвестиції особливо закордонні для розробки спеціальних заказів для підприємств.

Стратегічний - вихід на топ-позиції за рахунок великого асортименту продукції, інноваційних продуктів. Компанія безперервно розробляє нові інжинірингові рішення. В умовах конкурентної боротьби, дуже важливими є маркетингові заходи, які проводить компанія. Управління системою збуту. Керування товарними потоками, документообіг і комунікації між спеціалістами, компанії та представниками замовника являють собою, налагоджений механізм, який дає можливість максимально прискорити час, відвантаження продукції.

Ціноутворення в організаційній структурі швидкість та якість управління системою збуту займає важливе місце. Ціна на широкозастосовувані товари в основному визначається собівартістю, вартістю транспортування та додаткові витрати на пакування, ПДВ та інші митні збори, націнка компанії. Якщо продукція має більшу споживчу цінність чи інноваційну складову – ціна відповідно збільшується.

Збут складські приміщення обладнані за європейськими стандартами та оснащені сучасним транспортним обладнанням для вантажно-розвантажувальних робіт.

Обслуговування клієнтів. Спеціалісти регулярно розробляють рекламно-інформаційну поліграфічну продукцію та демонстраційне торговельне й виставкове обладнання для просування продукції.

Реклама. Для постійної рекламно-інформаційної підтримки партнерів представники компанії щорічно беруть активну участь у спеціалізованих світових та вітчизняних виставках. Це дає можливість продемонструвати потужний потенціал підприємства і представити інноваційні розробки наших партнерів.

Особливу увагу при оцінюванні рівня використання технологічного елемента виробничого потенціалу варто звернути на ступінь застосування й завантаженість основних технологій. Важливу роль на підприємстві відіграють трудові, соціальні відносини робітників. Закон України «Про охорону праці» регулює трудові відносини всіх працівників, сприяючи зростанню продуктивності праці, поліпшенню якості роботи, встановлює високий рівень умов праці. Закон передбачає створення безпечних і нешкідливих умов праці на всіх підприємствах, в установах, організаціях; обов'язки власника та працівника щодо виконання нормативних актів про охорону праці; відшкодування власником або уповноваженим ним органом шкоди працівникам у разі ушкодження їх здоров'я; контроль за додержанням вимог нормативних актів про охорону праці.

Весь виробничий та невиробничий персонал проходить інструктажі: ввідний при прийманні на роботу; інструктаж по місцю роботи первинний; періодичний; позаплановий; цільовий.

Люди які приймаються на роботу ТОВ «НВО «РИФ», що пов'язана з обслуговуванням складних апаратів, посудин, що працюють під тиском, електроустановок допускаються до роботи після спеціальної підготовки та здачі іспиту кваліфікованій комісії. Періодичний інструктаж на робочому місці проводить майстер, бригадир або інструктор з метою роз'яснення мір безпеки при виконанні роботи. Для створення безпечних і сприятливих умов

праці на підприємстві виконуються такі заходи:

- створена оптимальна освітленість робочих місць;
- забезпечується додержання нормальних кліматичних умов на робочих місцях;
- проводиться ізоляція тепловиділяючих поверхонь;
- все обладнання розташовано згідно норм, що забезпечує його безпечну експлуатацію, ремонт та спрощує евакуацію персоналу у разі виникнення аварійних ситуацій;
- всі деталі, що обертаються мають огорожу, яка має механізм блокування приводу;
- всі робітники періодично проходять інструктаж з техніки безпеки.

Система мотивацій та особистих винагород на підприємстві «РИФ» також позитивно впливає на рівень виробництва та продуктивність праці. Для розвитку науково-технічного потенціалу і підвищення його ефективності підприємство повинно володіти хорошими кадровими, технологічними, матеріальними, інформаційними, організаційними і фінансовими ресурсами. Науково-технічний потенціал є найважливішим показником діяльності всього підприємства, який показує готовність підприємства до поліпшення технології і оновлення виробничої програми. Наявність і розвиток науково-технічного потенціалу підприємства сприяє підвищенню ефективності виробництва, прискоренню інноваційного процесу і підвищенню конкурентоздатності продукції, що випускається.

Для оцінки рівня інноваційного розвитку підприємства «РИФ» необхідно виявити яка з категорій продукції підприємства є найменш конкурентоспроможною. ТОВ «НВО «РИФ» має середній рівень інноваційного розвитку, тому доцільним буде запропонувати заходи для покращення цього показника. Значна кількість показників мають тенденцію до зниження, що є негативним для підприємства. Особливу увагу слід зосередити на показниках фінансового стану та ефективності виробничої

діяльності. Подальше дослідження має бути спрямоване на покращення цих коефіцієнтів, а тим самим підвищення конкурентоспроможності підприємства.

Необхідно дослідити «РИФ» з точки зору організаційно-економічного забезпечення та виявлення стратегії підприємства. У інноваційному розвитку існує два типи компаній: лідери та послідовники. Залежно від стратегії, підприємства можна вирахувати до якого типу відноситься підприємство. Аналіз інноваційної активності підприємства демонструє, що підприємство знаходиться на середньому рівні, оскільки показники розділилися на дві частини. Розраховані показники ляжуть в основу подальшого виявлення проблем інноваційного розвитку підприємства.

Провівши комплексний аналіз забезпечення інноваційного розвитку ТОВ «НВО «РИФ» та аналіз коефіцієнтів інноваційної активності підприємства, можна стверджувати про наявність ряду проблем на підприємстві. Всі вони носять організаційно-економічний характер та можуть бути виправлені за рахунок їх аналізу та розробки заходів, які підвищуватимуть показники підприємства. Необхідно сформулювати перелік проблем організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку.

В момент розвитку підприємства було виявлено декілька основних проблемних моментів у організаційно-економічному забезпеченні інноваційного розвитку ТОВ «НВО «РИФ»: низька доля затрат на навчання персоналу, недостатня кількість кваліфікованих кадрів, велика завантаженість існуючих спеціалістів, низька конкурентоспроможність таких груп товарів як робочі станки, обладнання.

Підприємство є фінансово стійким, за фінансовими показниками спостерігається стрімке зростання, оскільки підприємство активно займається впровадженням інновацій. Також у галузі спостерігається висока конкуренція. Проте високий рівень конкуренції має позитивний вплив на діяльність підприємства, оскільки змушує підприємство вести інноваційну діяльність та постійно розвиватися. Підприємство має середній рівень

інноваційної активності, ближчий до високого. За більшістю показників ТОВ «НВО «РИФ» знаходиться на межі між середнім та високим рівнями, тому ці показники можуть і мають бути покращені, оскільки для цього є всі передумови. Комплексний аналіз внутрішнього та зовнішнього середовища підприємства виявив ряд проблем, основний з яких є недостатнє фінансування інноваційного розвитку та навчання персоналу.

У наш час нововведення охоплюють усі сфери людської діяльності, радикально впливають на процес господарювання, змінюють соціально-економічні відносини в суспільстві. Неперервні і постійні інновації стають необхідною та природною формою існування будь-якої фірми, забезпечують їй конкурентоспроможність і виживання на ринку. Характерною рисою сучасності є інтенсивне зростання інноваційної активності на міжнародному рівні: збільшуються державні витрати на науково-дослідні розробки, змінюються системи освіти і професійної підготовки спеціалістів, створюються нові наукомісткі галузі виробництва, формуються національні інноваційні системи; досягаються процеси введення і поширення інновацій - як вони працюють і як змусити їх працювати краще.

Компанія ТОВ «НВО «РИФ» є імпортером і офіційним дистриб'ютором широкого асортименту продукції авторитетних європейських та азіатських компаній зі світовим ім'ям, а так само одним з найбільших в Україні виробників етикетки і фарбувальної стрічки (ріббонов). В компанії більше 10 років досвіду роботи на ринку маркування та упаковки товарів, компанія пропонує тільки найкращі, перевірені часом, рішення. ТОВ «НВО «РИФ» працює на ринку маркування та упаковки з 2003 року і пропонує тільки якісні продукти. Устаткування для маркування та обліку товару - незамінна частина сучасної комерції. Штрихкод знайшли застосування в торгівлі, в сферах транспортної та складської логістики, виробництва, держуправління, охорони здоров'я, культури, спорту тощо. З появою штрих-кодів та етикеток інформація про продукцію стала доступною і точною, з'явилася можливість

оперативно відповідати на всі зміни і зменшити кількість помилок в даних про товар.

Устаткування для маркування товарів в інтернет-магазині REEF.ua. На сайті REEF.ua можна вибрати і купити обладнання для маркування продукції і друку етикеток. Крім обладнання, на сайті можна знайти витратні матеріали для ідентифікації, упаковки і маркування продукції. Обладнання для друку самоклеючих етикеток і чеків GoDEX, HPRT, Labau, Bixolon і ін. Сканери штрих-коду і термінали збору даних Cino, SUNLUX, GoDEX і ін.

Етикета - пістолети і фарбувальні валики Open, Blitz, Printex, Smart, Prevail, Swing і Jolly; Аплікатори етикеток Towa, Printex, Голчасті пістолети, змінні голки і пластикові з'єднувачі Red Arrow; Етикет-стрічка і самоклеюча етикетка в аркушах A4; Паперова і плівкова етикетка Тама™ в рулонах для термотрансферного і термодруку, фарбувальні стрічки (ріббони) Тама™; касова термопапір, текстильні стрічки та ін. Широкий асортимент матеріалів для виготовлення етикетки ми випускаємо під власним брендом: Тама™ - якість продукції і стабільність в роботі обладнання. Замовлення в інтернет-магазині клієнт може оформити онлайн або по телефону. Оперативно доставка прямо зі складу та поміч у придбанні етикет-пістолети, фарбувальні валики для етикет-пістолетів Open, Blitz, Printex, Smart, Prevail, Swing і Jolly, голчасті пістолети, голки і з'єднувачі для голчастих пістолетів, чекові принтери, принтери для друку етикеток, сканери штрих-коду, термінали збору даних. Недорога етикет-стрічка і етикетка в аркушах A4 компанії, допоможе знизити клієнту накладні витрати, низькі ціни на голки для голчастих пістолетів дозволять відновити працездатність старого обладнання, а якісні пластикові з'єднувачі і біркотримачі продовжити їм життя.

Переваги підприємства: Все обладнання, представлене на цьому сайті, завозиться безпосередньо керівниками компанії, тому всі представники підприємства: відповідають за якість продукції, що продається. надають

офіційну гарантію, яка дійсно працює. мають в своєму розпорядженні кваліфікованими і досвідченими менеджерами. пишуться одним з найбільш компетентних сервісних відділів в Україні. тримають великі складські запаси обладнання, витратних матеріалів та запчастин. впроваджують індивідуальний підхід до кожного клієнта. ТОВ «НВО «РИФ» виступає ексклюзивним імпортером і дистриб'ютором обладнання наступних марок: Принтери етикетки (GoDex, HPRT); Принтери (HPRT, Labau, Bixelon); Сканер штрих-коду (Cino, SunLux, GoDex, General Scan).

2.2 Оцінка ефективності розвитку інноваційних процесів на підприємстві

Як правило, інноваційна діяльність приводить до поліпшення деяких техніко-експлуатаційних характеристик виробів. В компанії ТОВ «НВО «РИФ» найчастіше поліпшують такі техніко-експлуатаційні параметри: збільшують надійність і довговічність виробів, габаритні розміри. Можна стверджувати що наявність справних приладів на підприємстві, підвищує як економічний рівень виробництва, а також веде до змін в інноваційному аспекті, при цьому не можливо не відзначити рівень захисту прав та праці співробітників. Адже техніка безпеки, умови праці для робітників так само впливають на виробництво в цілому, як і наявність нового, більш прогресивного устаткування.

Компанія ТОВ «РИФ» (Київ) - офіційний представник в Україні різних торгових марок. Це міжнародні постачальники, які дотримуються високих стандартів управлінської, виробничої і маркетингової діяльності. Компанія пропонує послуги з навчання персоналу, дизайну етикеток, оперативної повноколірного, термо - і термотрансферного друку, виготовлення текстильних ярликів і флексодруку. Вже багато років підприємство встигло стати на ноги і зайняти власний простір над ринком. Те, що фірму пережила

гострої конкурентної боротьби, говорить про серйозність, та конкурентоспроможності підприємства. Проте, ринку намагаються вийти дедалі нові фірми і тому конкуренція дуже велике. Впровадження нововведень на ТВО «НВО «РИФ» зумовлено: зростанням обсягу виробництва фірм, використовують нові технології, зацікавленістю ТОВ «НВО «РИФ» щодо початку виробництва конкурентоспроможної продукції.

Отже, керівництво фірми задля забезпечення більш конкурентоспроможною позиції над ринком, наблизилася до ідеї реалізації інноваційного проекту, який отримавши свій розвиток зможе забезпечити фірму необхідної ринку і збільшити прибуток. Створення виробничої лінії, настановленим виробництві поліграфічної продукції вищого рівня. На базі вже існуючої організації, яка випускає стандартну продукцію для замовників, організувати випуск широкого асортименту продукції за різними іноземними техніками та устаткуванні. Вигляд інновації - технологічний.

Починаючи з 2005 року, компанія ТОВ «НВО «РИФ» витрачає більшість власного капіталу на придбання техніки європейського зразка, отримує ліцензії, та намагається вийти на новий рівень європейського ринку. Загальний обсяг інноваційних ресурсів підприємства становить 10 млн.грн. Потрібний обсяг інвестицій 200 тис.грн. За умов початку промислового виробництва термін окупності дорівнює 12 місяців. Задля реалізації проекту найкращими постають: інвестиційний кредит чи комерційний кредит. Створення і реалізація цього проекту входять: ліцензія, технічна підготовка виробництва, виробництво, збут, споживання.

Можливо прорахувати додаткові витрати та прибуток для виявлення загальних витрат підприємства за наступною формулою:

$$P = TR - TC = (P - ATC) \times Q \rightarrow \max \quad (2.1)$$

Де прибуток - P, ціна - P, TR - загальний доход; TC - загальні витрати, ATC - загальні середні витрати, Q - обсяг продукції.

Інвестиційний проект реалізується протягом одного року та характеризується такими показниками (табл.2.1).

Таблиця 2.1.

Загальні витрати підприємства

1	Вартість будівельно-монтажні роботи, млн. грн	10
2	Вартість устаткування, млн. грн.	22,5
3	Норма амортизації в %	10
4	Вартість матеріалів виробничі потреби	47,25
5	Вартість енергії на виробничі потреби	4
6	Орендну плату	14,58
7	>3/пл виробничим працівникам	35
8	>3/пл будівельним робочим	10
9	Відрахування насоц.страх	18
10	>Накладні витрати	120
11	Виручка	480

Джерело: складено автором на основі даних підприємства.

Досвід експлуатації гнучких автоматизованих виробництв показує істотні переваги порівняно з технологічним устаткуванням традиційного виконання: питома вага оплати праці (у розрахунку на одну деталь) зменшується на 25 - 30 %, накладні витрати – більш як на 80 %, виробнича площа – на 60 %, а тривалість виробничого циклу скорочується у 5 - 6 разів.

Серед глобальних технічних нововведень за ступенем впливу на економіку підприємства відрізняються роторні та роторно-конвеєрні лінії, які, порівняно з традиційними знаряддями праці, залежно від складності виготовлюваних деталей забезпечують: підвищення продуктивності праці у 6 - 10 разів; зменшення обсягу необхідної виробничої площі - у 1,5 - 2,5 раза; скорочення тривалості циклу виготовлення - у 15 - 20, а обсягу транспортування виробів - у 25—30 разів. Показники витрат підприємства наведені в (табл. 2.3)

Таблиця 2.2.

Показники підприємства 2015-2018рр.

ПОКАЗНИКИ	2015 РІК	2016 РІК	2017 РІК	2018 РІК
Об'єм реалізованої продукції, млн грн.	98339,9грн	121780,4грн	85883грн	116348,5грн
Вартість основних активів, млн грн.	89678грн	99243грн	192521грн	229128грн
Знос основних активів. %	68,9 %	66,3%	82,6%	84,3%
Середньорічна к-ть найманих працівників	710 осіб	687 осіб	579осіб	578 осіб
Середньомісячна номінальна зарплатня	6850грн	8430грн	4760грн	5912грн
Експорт продукції, млн дол.	8281,3дол	10662,4дол	6610,7дол	8932,8дол
Інвестиції в основний капітал, млн грн.	5340грн	6189грн	3564грн	4400грн

Джерело: складено автором на основі даних підприємства

Виробнича галузь ТОВ «НВО «РИФ» потребує інновацій. Застарілі основні виробничі фонди, недостатнє фінансування, висока конкуренція на вітчизняному та зарубіжному ринках, дефіцит кваліфікованих кадрів знижують можливості прискореного розвитку підприємств. Виробнича галузь підприємства відрізняється досить високою конкуренцією. Основним засобом конкурентної боротьби для підприємств цієї галузі є інноваційний розвиток, оскільки щорічно змінюються технології виробництва, на ринку з'являється новий товар, який приковує до себе увагу споживача. Більшість підприємств намагаються слідкувати за змінами ринку та пристосовуватися до них.

Сьогодні понад 90% продукції, яка виробляється в компанії, не має відповідного науково-технологічного забезпечення європейського зразка. Як наслідок, продукція стає все менш конкурентоспроможною, а в експорті

зростає частка мінеральної сировини і продукції, отриманої після його первинної переробки. В Україні до цього часу:

- не задіяні механізми підтримки інноваційної діяльності, ефективність яких підтверджена досвідом багатьох країн;
- відсутня відповідна фінансово-кредитна, податкова і амортизаційна політика;
- не створені і умови, які б сприяли широкому залученню в інноваційну сферу позабюджетних інвестицій, перш за все з боку вітчизняних комерційних структур і банків.

Основними чинниками, які обумовлюють недостатній розвиток інноваційної діяльності, є такі – недосконалість законодавства в частині стимулювання з боку держави науково-технологічної та інноваційної діяльності;

- відсутність сформованої інноваційної інфраструктури, яка б із залученням промислового, банківського та торговельного капіталу поєднувала ланки «освіта» – «наука» – «виробництво»;
- відсутність механізмів комерціалізації результатів завершених науково-технічних розробок та передачі їх до сфери виробництва; відсутність системи стимулюючого інноваційного пільгового оподаткування у зв'язку з припиненням дії Закону України «Про інноваційну діяльність» у частині запровадження пільг;
- високий економічний ризик залучення інвестицій до сфери високотехнологічного виробництва;
- слабкий розвиток малого та середнього бізнесу як провідника інноваційного продукту до масового виробництва.

Інноваційна діяльність характеризується структурною деформованістю, інституційною неповнотою, неузгодженістю та незбалансованістю технологічних, економічних і соціально-ціннісних аспектів. Інноваційні процеси не набули достатніх масштабів і не стали суттєвим фактором

зростання ВВП. В умовах політично-економічної кризи в країні, загострення зовнішньополітичних відносин, проблема інноваційного розвитку є особливо актуальною. Але першою і головною перешкодою до активізації даного процесу на підприємстві є нестача фінансових ресурсів. Тому необхідно визначити, в якому обсязі та за рахунок яких джерел відбувається фінансування інноваційної діяльності.

Якщо провести аналіз за останні роки по статистичних даних, можливо прослідкувати негативні тенденції. Підприємство постійно на шляху пошуку кредитування та залучення інвесторів.

Таблиця 2.3.

Джерела фінансування інноваційної діяльності ТОВ «РИФ» у 2014-2018р.

Роки	Загальна сума витрат	У тому числі за рахунок коштів			
		власних	Державного бюджету	Іноземних інвесторів	Інші джерела
2014	7949,9	5169,4	127	1512,9	1140,2
2015	8045,2	4775,2	87	2411,4	761,9
2016	14333,9	7585,3	149,2	56,7	6542,2
2017	11480,7	7335,9	214,3	994,8	2925,6
2018	9562,6	6973,4	24,7	1253,2	1311,7

Джерело: складено автором на основі даних підприємства

Інноваційний процес на виробництві безпосередньо впливає на обсяги, терміни та якість виробництва. Попит на продукцію компанії та конкурентоспроможність виробництва збільшується разом з впровадженням нових технік та технологій. Для активізації інноваційної діяльності на підприємстві запропоновані та розглянуті такі організаційно-економічні напрями інноваційного розвитку як впровадження нової продукції, розробка плану інноваційного розвитку, проведення заходів з підвищення кваліфікації кадрів. Особливий акцент для покращення ситуації на підприємстві необхідно зробити на впровадження нових систем та технік у виробництво.

РОЗДІЛ 3. УДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ТОВ «НВО «РИФ»

Використання інновацій має істотний вплив на економічний розвиток в напрямі прискорення структурної перебудови економіки, підвищення її конкурентоспроможності, інвестиційної привабливості й забезпечення фінансової безпеки країни у світовій економічній системі. Також важливим питанням на сучасному етапі є забезпечення сприятливого інвестиційного клімату, від реалізації якого залежать соціально-економічна динаміка, ефективність залучення у світовий поділ праці, можливості модернізації на цій основі національної економіки. Результатом інформаційного впливу та усвідомлення важливості інновацій для економічного розвитку країни стало створення державного регулятора, окремих департаментів, управлінь і відділів, пов'язаних з інноваційним розвитком, формування відповідної нормативно-правової бази й розробка стратегії інноваційного розвитку України на 2010 - 2020 роки в умовах глобалізації ризиків.

Підприємство займається випуском продукції високої якості, але через її недостатню маркетингову підтримку дана продукція погано продається (тобто підприємство випускає продукцію тільки на замовлення). Як пропозиція для виходу з даної ситуації: зняття з виробництва найменш рентабельних видів продукції та паралельне збільшення обсягів виготовлення найрентабельніших видів; прискорення оновлення асортименту продукції на підприємстві; розгорнута рекламна кампанія у регіоні; пошук нових ринків збуту у межах регіону; частіше брати участь у різних виставкових ярмарках.

Виходячи з цього, перед підприємством постає кілька складних задач, що пов'язані з фінансуванням інноваційних систем та діяльності, а саме:

збільшення загального обсягу інвестицій; удосконалення управління інноваційною системою з наслідками для фінансування інноваційної діяльності; заповнення "прогалин" у фінансуванні інноваційної діяльності,

зокрема, розробка ефективних інструментів підтримки інноваційної діяльності та залучення первинного і венчурного капіталу; досягнення загального балансу фінансування науково-дослідної та інноваційної сфер від державного фінансування організаційної структури до конкурентного, прозорого і заснованого на проектах з чіткими інноваційними цілями.

Проблеми в інноваційній діяльності підприємства ТОВ «НВО «РИФ» і шляхи їх вирішення наведені (табл. 3.1).

Таблиця 3.1

Проблеми та шляхи вдосконалення інноваційної діяльності ТОВ «РИФ»

Наявні проблеми	Суть проблеми	Рекомендації щодо усунення проблем
Недостатнє фінансування інноваційної діяльності.	Джерелами фінансування інноваційної діяльності на підприємстві є його власні кошти.	Отримання кредиту на розвиток інноваційної діяльності; перехід на прискорені методи амортизації обладнання; пошук інвестора.
Низька активність винахідників та раціоналізаторів	Недостатнє внутрішнє та зовнішнє фінансування інноваційної діяльності підприємства та складність отримання патенту на інноваційні розробки призводить до скорочення числа наукових працівників.	Розширення кола конструкторів і дослідників; підвищення частки висококваліфікованих працівників; забезпечення високоякісного стажування за кордоном наукового потенціалу підприємства; пропорційне й одночасне стимулювання розвитку фундаментальних і прикладних досліджень; покращення умов лабораторних досліджень на підприємстві; інтенсифікація процесів оформлення патентів, заявок, ліцензій тощо; удосконалення систем матеріального та морального стимулювання винахідників та раціоналізаторів.

Джерело: складено автором на основі даних підприємства

Також для розвитку інноваційної діяльності на підприємстві необхідно здійснити комплекс організаційно-економічних заходів, що охоплюватимуть: здійснення ефективної інноваційної політики, погоджуючи темпи і пропорції розвитку науки, технологій і виробництва; вдосконалення механізму захисту прав інтелектуальної власності та процедур патентного захисту інновацій; забезпечення сприятливого клімату для створення власних виробництв; розвиток інноваційної інфраструктури шляхом покращення системи інформаційного забезпечення інноваційної діяльності, сертифікації і впровадження розробок, підготовки і перепідготовки кадрів; забезпечення комерціалізації наукових результатів шляхом формування основ для ефективного партнерства в інноваційній сфері; розширення міждержавного співробітництва в галузі наукових розробок та інноваційної діяльності.

Ще однією умовою для вдосконалення інноваційних систем розвитку є покращення діяльності маркетингового відділу та виконання маркетологами таких обов'язків:

- проведення дослідження та здійснення аналізу стану ринку термоприладів;
- оцінка діяльності основних конкурентів;
- дослідження купівельної поведінки споживачів;
- формування товарного асортименту;
- управління та оцінка якості і конкурентоздатності продукції;
- здійснення цінової політики та фіксації оптимальної ціни на групи товарів.
- проведення рекламної кампанії і організація сервісу для клієнтів.

Згідно додатку (Б) можна зробити висновок про те, що для кращої інноваційної діяльності підприємству необхідно збільшити витрати на: придбання машин, обладнання та програмного забезпечення на 10 тис.грн. або на 8,7%; заробітну плату працівникам на 55 тис. грн. або на 7,3%; навчання персоналу щодо підвищення кваліфікації на 13 тис. грн. або 30,3%;

оздоровлення працівників на 15 тис. грн. або 13%; рекламну кампанію на 25 тис. грн. або 21,7% та зовнішній вигляд продукції на 28,5 тис. грн. або 40%. Також залучення додаткових інвесторів, які вкладуть в розвиток інноваційної діяльності 50000 грн. або 27,8% та отримання кредитів в банках на суму 51 тис. грн. або 31,2%.

Реалізація вище наведених заходів щодо розвитку інноваційних процесів для діяльності підприємства дасть змогу посилити інтенсивність економічного зростання через формування сприятливого інноваційного бізнес-середовища, дозволить підвищити ефективність функціонування та взаємодії елементів інноваційної інфраструктури, стабілізує тенденцію збільшення кількості малих інноваційних підприємств, зменшення рівня тіньового обороту в сфері підприємництва, поповне ринок високоякісними товарами та послугами. Пропоновані заходи відкривають шляхи для створення додаткових робочих місць, поліпшення бізнес-клімату та створення позитивного іміджу підприємства, залучення в нього інвестицій, підвищення інноваційних процесів підприємства.

Одним з головних показників результативності інноваційної діяльності підприємства є прибуток. Проведений раніше аналіз фінансового забезпечення інноваційної діяльності на підприємстві засвідчив про недостатність обсягів фінансування. Відповідно, виникає необхідність у пошуку додаткових фінансових ресурсів, що на сьогодні, в умовах нестабільної економічної ситуації в країні, вимагає особливо чітких розрахунків, які б дозволили реально оцінювати фінансові можливості підприємства, що здійснює інноваційну діяльність.

Вплив загального обсягу інноваційних витрат на рівень частки витрат, та фінансування науково-дослідних і технологічно - конструкторських робіт відображається в моделі оцінки значення прибутку та інноваційної діяльності підприємства. Можна відобразити як результативний показник безпосередньої залежності. З метою обґрунтування впливу показників

кошторисної вартості інноваційних процесів на основні фінансово-економічних показників результатів їх діяльності, використано метод кореляційно-регресійного моделювання. В якості показника рентабельності можна використовувати індекс рентабельності чи прибутковості.

Індекс рентабельності являє собою співвідношення наведених доходів до наведених на цю же дату інноваційних витрат.

Розрахунок індексу рентабельності виконують за формулою

$$I_R = \frac{\sum_{t=0}^{T_p} D_t * \alpha_t}{\sum_{t=0}^{T_p} K_t * \alpha_t}, \quad (3.1)$$

де I_R – індекс рентабельності;

D_t - дохід у періоді ;

K_t – розмір інвестицій в інновації в періоді t .

Ця формула відображає в чисельнику величину доходів, наведених до моменту початку реалізації інновацій, а в знаменнику - величину інвестицій в інновації, продисконтованих до моменту початку процесу інвестування. Або інакше можна сказати – тут порівнюються дві частини потоку платежів: доходна й інвестиційна.

Індекс рентабельності тісно пов'язаний з інтегральним ефектом, якщо інтегральний ефект $E_{\text{інт}}$ позитивний, то індекс рентабельності $I_R > 1$, і навпаки. При $I_R > 1$ інноваційний проект вважається економічно ефективним. У протилежному разі $I_R < 1$ – неефективний.

Перевага в умовах твердого дефіциту коштів повинна віддаватися тим інноваційним рішенням, для яких найбільш високий індекс рентабельності.

Норма рентабельності E_p являє собою ту норму дисконту, при якій величина дисконтованих доходів за певне число років стає рівною інноваційним вкладенням. У цьому разі доходи й витрати інноваційного проекту визначаються шляхом приведення до розрахункового моменту часу:

$$D = \sum_{t=1}^T \frac{D_t}{(1+E_p)^t}, \text{ i } K = \sum_{t=1}^T \frac{K_t}{(1+E_p)^t}. \quad (3.2)$$

Цей показник характеризує рівень прибутковості конкретного інноваційного рішення, що виражається дисконтною ставкою, за якою майбутня вартість грошового потоку від інновацій приводиться до дійсної вартості інвестиційних коштів. Показник норми рентабельності має інші назви: внутрішня норма прибутковості, внутрішня норма прибутку, норма повернення інвестицій. Для подальшого аналізу відбирають ті інноваційні проекти, внутрішня норма прибутковості яких оцінюється величиною не нижче 15-20%.

Період окупності $T_{ок}$ є одним з найпоширеніших показників оцінки ефективності інвестицій. На відміну від використовуваного в нашій практиці показника «строк окупності капітальних вкладень», він також базується не на прибутку, а на грошовому потоці із приведенням інвестованих коштів в інновації і суми грошового потоку до дійсної вартості.

Формула періоду окупності:

$$T_{ок} = \frac{K}{D}, \quad (3.3)$$

де K - первісні інвестиції в інновації;

D - щорічні грошові доходи.

Інвестиції (капіталовкладення) роблять для того, щоб принести прибуток більший, ніж витрати на придбання капіталу підприємцем або при вкладенні капіталу інвестором в інший бізнес або розміщення їм капіталу в банку під відсотки. Застосування в розрахунках тієї або іншої величини норми рентабельності повністю залежить від підприємця і інвестора, цілей фірми й конкретної ринкової обстановки. Вихідні дані для кореляційного аналізу наведено у табл. 3.2.

Таблиця 3.2

Вихідні дані для оцінки тісноти зв'язку між прибутком від інноваційних процесів та окремих балансів підприємства.

Рік	I _R	Д1	Д2	Д3	Д4	T _{ок}	К
2015	1279	148	2096.2	3074	6782	2.3	3023
2016	1304	150	3034.2	4990	7815	2.07	2705
2017	570	149	3175.3	5645	8120	7.1	4037
2018	160	140	2608.1	5802.5	1235	45.5	7284

Джерело: складено автором на основі даних підприємства

Для розвитку виробництва необхідно постійно знаходитись на високому рівні конкурентоспроможності своєї продукції, а також прагнути до її підвищення. Вагомою складовою в успішному розв'язанні цих задач є залучення до процесу діяльності різних форм інновацій. Правильне організування інноваційної діяльності великою мірою впливає на вихід підприємства на нові ринки збуту, що в свою чергу збільшує прибутковість підприємства та робить його конкурентоспроможним. В теперішніх умовах господарювання інновації набувають більш вагомих чинників та значень підвищення ефективності виробничих і торгових підприємств. Головною передумовою успішного функціонування сучасного підприємства є наявність та відповідний рівень інноваційного потенціалу. Його формування, ефективна реалізація та подальше нарощування неможливі без ефективної системи стратегічного управлінн. Так, у 2017 році підприємство отримало прибуток в сумі 137 тис. грн., що на 15 тис. грн. більше порівняно з 2016 роком. В 2018 році сума прибутку склала 159 тис. грн., що на 22 тис. грн. або на 21,4% більше порівняно з 2017 роком, (рис. 3.1).

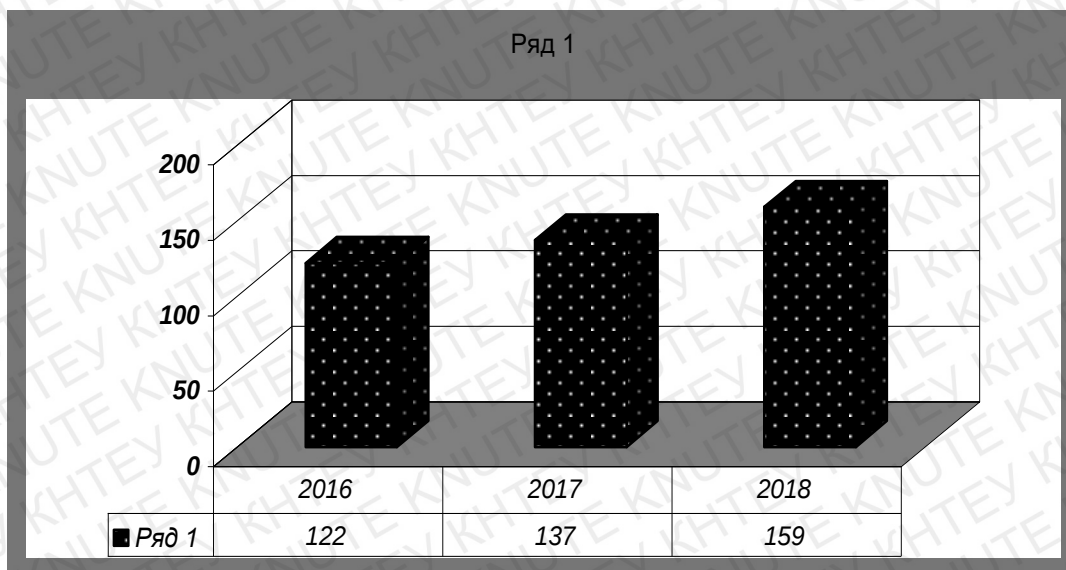

Рис. 3.1. Динаміка чистого прибутку ТОВ «РИФ» у 2016-2018 рр, тис. грн.

За даний період 2016-2018р. підприємства «РИФ» показник збільшилися за рахунок зростання довгострокових та поточних зобов'язань та забезпечень (рис. 3.2).

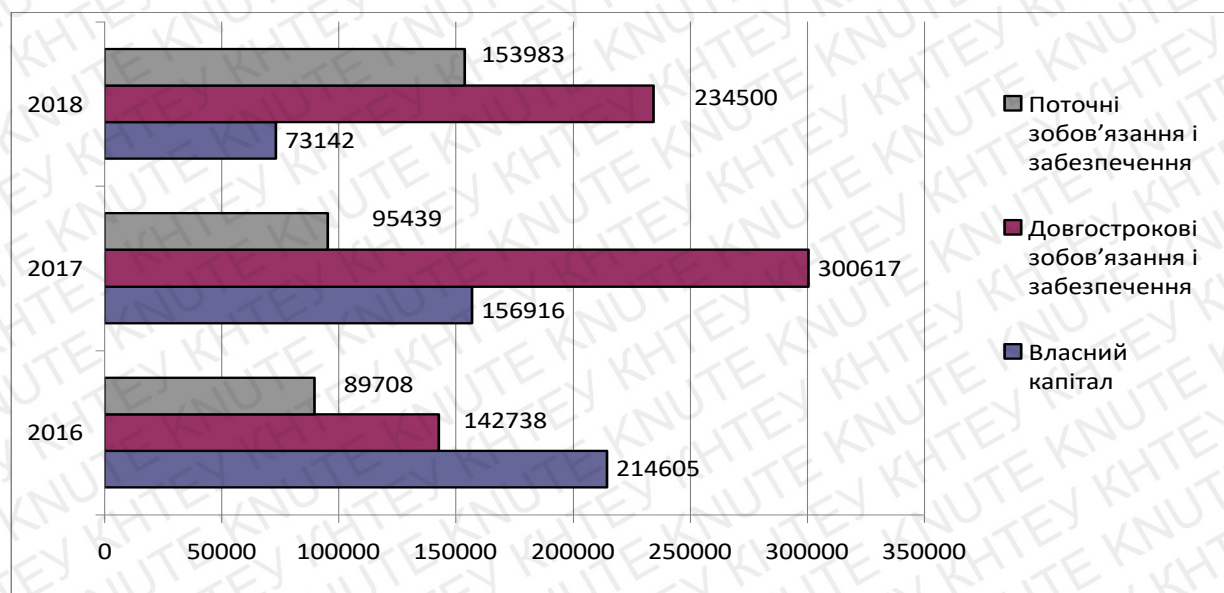

Рис. 3.2. Динаміка власного капіталу, довгострокових та поточних зобов'язань та забезпечень ТОВ «РИФ» протягом 2016-2018 р, тис. грн.

Так, зростання довгострокових зобов'язань та забезпечень на 300617 тис. грн. або на 17,83% відбулося за рахунок зростання довгострокових кредитів банків на ту ж суму. Натомість, збільшення поточних зобов'язань та забезпечень на 234500 тис. грн. або на 64,01% зумовлено зростанням поточної кредиторської заборгованості за товари, роботи, послуги – на 74142 тис. грн. або на 274,82%, поточної кредиторської заборгованості за одержаних авансів – на 153 тис. грн. або на 5,21%, а також інших поточних зобов'язань – на 95483 тис. грн. або на 53,62%.

Провівнявши аналіз інноваційного потенціалу ТОВ «НВО «РИФ», можливо виявити нерівномірність та недостатність темпів його використання та подальшого вдосконалення. Визначивши складові інноваційного потенціалу ТОВ «РИФ» бачимо, що перспектива нарощення інноваційного потенціалу постає не тільки у виробничо - технічній сфері, а також у кадровій, організаційно-управлінській та маркетинговій сфері.

Відсутня чітко сформована стратегія розвитку інноваційного потенціалу свідчить про відсутність сформульованих цілей у цьому напрямку діяльності. Всі реалізовані нововведення носять переважно одиничний характер, тобто вносять зміни та покращення в окремих сферах діяльності підприємства, і не роблять істотного впливу на загальний результат виробництва. Відповідно, за відсутності планування, відсутня і чітка звітність з інноваційної діяльності, керівники не мають достатньої аналітичної основи для проведення оцінки ефективності даного виду діяльності та прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо подальшого розвитку підприємства, в той час, коли активізація інноваційної діяльності підприємства могла б стати основним напрямком розвитку та підвищення конкурентоспроможності підприємства.

За результатами аналізу інноваційного потенціалу ТОВ «РИФ» в розрізі його окремих складових можна відзначити, що управління інноваційним потенціалом на підприємстві не здійснюється систематично.

Особливо мало уваги приділяється таким ключовим складовим інноваційного потенціалу, як кадрова складова, організаційно-управлінська складова. Розроблення системи управління інноваційним потенціалом повинно базуватися на визначенні загальної стратегічної мети підприємства. Відповідно до аналізу ефективності використання складових інноваційного потенціалу ТОВ «НВО «РИФ», формування пріоритетів розвитку інноваційного потенціалу підприємства слід здійснювати за товарним, маркетинговим, торгівотехнологічним, управлінським, ринковим та соціально-економічним напрямками. Враховуючи результати оцінки фінансового стану підприємства, для подальшого нарощення інноваційного потенціалу та удосконалення систем необхідно подбати про:

- розвиток інноваційної діяльності роздрібних мереж підприємства;
- посилення інформаційно-аналітичного забезпечення інноваційної діяльності;
- комерціалізацію та підтримку ринкових інновацій;
- інвестування капіталу в нові підходи до товароруху, логістики та складування інноваційних товарів;
- впровадження інвестицій у сучасні технічні засоби управління торгово технологічними інноваціями;
- приведення організаційно-управлінської структури у відповідність із цілями і завданнями інноваційної діяльності;
- формування й ефективне використання внутрішніх фондів інвестиційно-інноваційного розвитку;
- посилення співробітництва з суб'єктами зовнішнього фінансового сектору, інвестиційного та інноваційного середовища;
- реалізацію інвестиційних стимулів інтелектуальної творчої діяльності персоналу;
- підвищення рівня інвестиційної сторони ТОВ «НВО «РИФ».

Для забезпечення процесу реалізації заходів, спрямованих на досягнення ефективного інноваційного розвитку ТОВ «НВО «РИФ», необхідно запровадити на підприємстві ефективну систему стратегічного управління інноваційним потенціалом (рис.3.3).

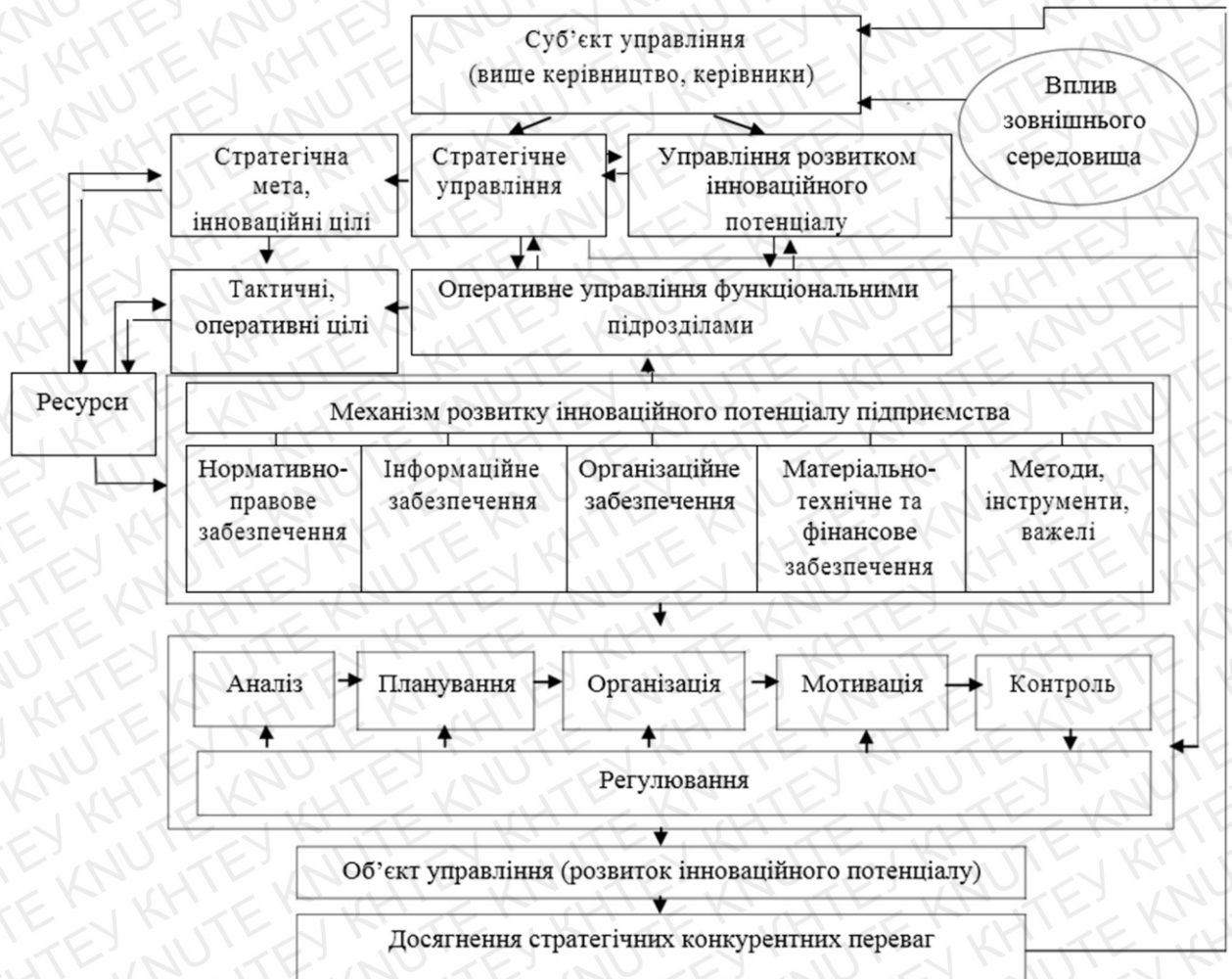

Рис. 3.3. Система управління розвитком інноваційного потенціалу підприємства [48].

Формування механізму розвитку інноваційного потенціалу підприємства відбувається з врахуванням принципів системності, цілеспрямованості, керованості, науковості, орієнтації на ринок, наявності зворотного зв'язку, адаптивності, відтворюваності [48].

Для подальшого нарощення інноваційного потенціалу та його ефективного використання як в галузі дистрибуції, так і поліграфічному напрямку, підприємство ТОВ «НВО «РИФ» потребує роботи професійного

маркетолога. При оцінці удосконалення систем інноваційного потенціалу підприємства важливим є врахування не тільки внутрішніх, але й зовнішніх чинників міжнародної інноваційної активності, макроекономічної ситуації та аналітичних рейтингів. Здійснивши аналіз основних економічних показників діяльності підприємства на основі звітно-облікової документації можна зробити висновок, що фінансовий стан ТОВ «НВО «РИФ» загалом задовільний. Аналізуючи інноваційні системи ТОВ «НВО «РИФ» присутня наявність кадрових, організаційно-управлінських, маркетингових складових інноваційного потенціалу, проте управління ними здійснюється неефективно, відсутня мотивація у працівників підприємства для ініціювання заходів реалізації наявного та нарощення потенційного інноваційного потенціалу.

Подальше зростання інноваційного потенціалу ТОВ «НВО «РИФ» та ефективність його реалізації потребує також збільшення джерел (за рахунок власних коштів, зовнішніх джерел фінансування) та обсягів фінансування інноваційної діяльності, широкого залучення персоналу до заходів із розробки і прийняття нових ефективних рішень в організаційній, управлінській, маркетинговій діяльності, включення до асортименту нових товарів, які мають інноваційну складову або виготовлені з використанням інноваційних технологій. Для удосконалення розвитку інноваційних систем та технологій на підприємстві ТОВ «НВО «РИФ» можна запропонувати наступний ряд дій: розробка програми та плану фінансування заходів з підвищення кваліфікації; впровадження системи контролю активності працівників та пошук нових співробітників; впровадження у виробництво нового виду продукції, що стане причиною збільшення попиту на замовлення та конкурентоспроможність; розробка програми фінансування інноваційної діяльності;

Основою для подальшого інноваційного розвитку підприємства можна вважати заходи з впровадження у виробництво нового продукту, що покращить економічні показники, розробка плану фінансування інноваційної

діяльності та впровадження системи контролю, стане базою організаційного інноваційного розвитку компанії. Розробка плану фінансування інноваційних проектів, аналіз рентабельності інвестицій, розробка та запуск у виробництво нового продукту як результат співпраці підприємства та нових європейських технологій буде мати результат - залучення нових клієнтів.

Поява стратегічного бачення інноваційного розвитку підприємства буде на пряму залежати від програми фінансування інновацій. Зростання продажів, зайняття вакантної ніші, зростання рівня конкурентоспроможності, розширення ринку збуту, будуть виступати результатом введення нового продукту. через підвищення кваліфікації можливе збільшення продуктивності праці, зростання якості виконання робіт, рентабельність вкладених коштів.

ВИСНОВКИ ТА ПРОПОЗИЦІЇ

Відповідно до поставлених завдань у дослідженні інноваційних процесів на підприємстві кваліфікаційна робота складається з трьох розділів. Перший розділ називається «Теоретичні засади розвитку інноваційних процесів на підприємстві» присвячений розгляду загальнонаукової характеристики інноваційного процесу та підходи до його вивчення, вводиться поняття інноваційний процес. Другий розділ називається «Аналіз розвитку інноваційних процесів на ТОВ «НВО «РИФ», де розкривається сутність розвитку інноваційних процесів, розглядаються функції підприємства, визначається оцінка ефективності розвитку інноваційних процесів, орієнтації в сфері підприємства ТОВ «НВО «РИФ». Третій розділ називається «Удосконалення системи розвитку інноваційних процесів на ТОВ «НВО «РИФ», де розглядається основні типи та форми діяльності підприємства, запропоновані шляхи та методи удосконалення систем розвитку інноваційних процесів.

Було досліджено теоретичні аспекти організаційно-економічного забезпечення інноваційного розвитку, розглянуто економічну сутність інновацій та інноваційної діяльності та їх вплив на організацію. Було виявлено, що інноваційна діяльність невід'ємно пов'язана з економічною складовою і є основним джерелом конкурентної переваги підприємства. Так як нами розглядається підприємство поліграфічної галузі, яка є дуже конкурентною, дослідження забезпечення інноваційного розвитку є дуже актуальним у контексті роботи. Аналіз поняття «інноваційний розвиток» показав, що існує дуже багато трактувань цього терміну, але всі вони мають спільні характеристики, які розкривають економічну сутність інновацій та інноваційного розвитку підприємства. Під організаційно-економічним забезпеченням інноваційного розвитку потрібно розуміти ряд заходів та

створених умов, спрямованих на підтримку інноваційного розвитку підприємства. У роботі розглянуто основні методи оцінки організаційно-економічного забезпечення. Аналіз показав, що для комплексної оцінки підприємства рекомендовано використовувати одночасно декілька методів оцінювання, що дасть змогу більш детально дослідити підприємство.

Була проведена оцінка інноваційного розвитку ТОВ «НВО «РИФ», проаналізовано ефективність інноваційної діяльності, частоту реалізації інновацій, ефективність інновацій та основні фінансові показники розвитку підприємства. Проведений аналіз показує, що ТОВ «НВО «РИФ» швидко розвивається за рахунок провадження інновацій, оскільки за деякими показниками підприємство перевищує результати минулих років майже втричі, що свідчить про постійний розвиток досліджуваного підприємства. Сильними сторонами компанії є досвід роботи на ринку, довіра споживача, широкий асортимент продукції та її конкурентоспроможність. Проаналізувавши показники інноваційної діяльності, можна зробити висновок, що підприємство є досить інноваційно активним.

Підприємство веде активну інноваційну діяльність, яскравим доказом тому є впровадження інноваційного продукту у 2017 році, що призвело до збільшення доходів на 172%. В результаті проведеного аналізу інноваційної діяльності ТОВ «НВО «РИФ», для активізації інноваційної діяльності були запропоновані та розглянуті такі організаційно-економічні заходи: реорганізація організаційної структури, навчання персоналу, розробка нового продукту. Впровадження системи мотивацій та перевірки рівня кваліфікації співробітників. Для посилення своїх позицій на ринку, підприємству необхідно мати конкурентну перевагу на ринку, оскільки промислова галузь виробництва паперової продукції України є дуже конкурентною.

Виробництво нових зразків продукції та вихід на світовий ринок продажу продукції підвищує рівень інноваційної ефективності підприємства. Прогноз фінансових результатів розвитку компанії свідчить про потенціал

збільшення прибутку, збільшення рівня продажу продукції, забезпечить поліпшення фінансово - економічних та інноваційно - технічних показників підприємства, тому такі заходи можна вважати доцільними.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- 1.Агарков С. А., Кузнєцова Є. С., Грязнова М. О. Інноваційний менеджмент і державна інноваційна політика. М.: Академія Природознавства, 2011
- 2.Антонюк Л. Л. Інновації: теорія, механізм розробки та комерціалізації: монографія / Л. Л. Антонюк, А. М. Поручник, В. С. Савчук. – К.: КНЕУ. – 2003. – 394 с
- 3.Боронос В., Савченко К. Бюджетно-податкові інструменти механізму управління екологічно спрямованим інноваційним розвитком економіки. Публічне адміністрування: теорія та практика. 2013. Вип. 1. URL: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/socgum/svfin/2008_4/17175.pdf.
- 4.Волкова О. І., Денисенко М.П. Економіка й організація інноваційної діяльності: підручник / за ред. О. І. Волкова, М. П. Денисенка. – К.:Професіонал, 2011. – 9
- 5.Волкова Л. О. Актуальні проблеми розроблення стратегії інноваційної активності персоналу / Л. О. Волкова // Інтелект ХХІ. - 2019. - № 2. - С. 84-88.
- 6.Ігнатова Ю., Даценко Н., Поліщук Є. Моделювання потенціалу малих інноваційних підприємств. Харків, 2015. 81 с.
- 7.Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні: Закон України від 8 вересня 2011 р. № 3715-VI. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3715-17>.
- 8.Гриньов А.А. Інноваційний розвиток промислових підприємств. – Харків: Инжек ИД, 2003. – 308 с.
- 9.Гриньов А.В. Оцінка інноваційного потенціалу підприємства / А.В. Гриньов // Проблеми науки. - 2013. - № 12. - С. 12 - 17.
- 10.Грідчіна М.В., Яковлева. Н.Г. Шляхи підвищення інноваційної активності вітчизняних підприємств / М.В. Грідчіна, Н.Г. Яковлева // Наук. праці МАУП. - 2015. - С. 176- 179
- 11.Говоруха Ж.А. Питання розвитку інноваційної діяльності підприємств України / Ж.А. Говоруха // Актуальні проблеми економіки. – 2007. – №8(74). – С.107-115

- 12.Дяченко М. І. Управлінські інновації як основа інноваційного розвитку організації / М. І. Дяченко // Стратегія економічного розвитку України : зб. наук. пр. / М-во освіти і науки України, ДВНЗ "Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана", Укр. Союз промисловців і підприємців, Ін-т світової екон. і міжнар. відносин НАНУ ; [голов. ред. А. П. Наливайко].– Київ : КНЕУ, 2009. – Вип. 24–25. – С. 37–41.
- 13.Дегтярьова О. Інструменти інноваційного розвитку регіону: зарубіжний та вітчизняний досвід застосування. URL: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej11/txts/10diovdz.pdf>.
- 14.Джерела фінансування інноваційної діяльності / Державна служба статистики України. URL: <http://www.kiev.ukrstat.gov.ua/p.php3>
- 15.Донцова Л.В. Інноваційна діяльність М.: 2006, 320 с.;
- 16.Жихор О.Б. Оцінка ефективності інноваційних проектів підприємства : автореферат дис. на здобуття наук. ступеня канд. екон. наук : спец. 08.06.01 «Економіка, організація та управління підприємствами» / Жихор О.Б. – Харків, 2002. – 18 с.
- 17.Захарченко В. І., Корсікова Н. М., Меркулов М. М. Інноваційний менеджмент: теорія і практика в умовах трансформації економіки. Навч. посіб. - К.: Центр учбової літератури, 2012. - 448 с.
- 18.Ніксон, Ф. Інноваційний менеджмент / Ф.і. - М.: Экономика,
- 19.Макаренко Є.А. Інновації як стратегія виходу з глобальної кризи: підходи і перспективи/Актуальні проблеми міжнародних відносин. -2010.- Випуск 93 (Частина I).-С. ation_summaries/energy/european_energy_policy/n26104_en. htm
- 20.Коренной А. А. Карпов В. И. Курс інноваційного менеджмента. — К.: Минстат, 7с.
- 21.Квасницька Р. С. Особливості інноваційної діяльності підприємств у сучасних умовах / Р. С. Квасницька, Н. С. Ардашкіна // Вісник Хмельницького національного університету. – 2009. – № 6, Т. 3. – С. 247-251 2. Офіційний сайт Державного комітету.

- 22.Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент: Навчальний посібник. – КНЕУ, 2003р. – 504 с.
- 23.Кондратьев Н. Д. Проблемы економічної динаміки / Н. Д. Кондратьев. — М. : Экономика,1989. — 273 с.
- 24.Коваленко В. М., Пилип'юк Я. В. Інноваційні моделі розвитку країн світу. Інновації майбутнього. XXXIII науково-практична конференція (8 листопада 2018, м. Нью-Йорк). Нью-Йорк, 2018. С. 26–29. – 0,2 д.а. (автору належить 0,1 д. а., у яких досліджено інноваційні моделі розвитку зарубіжних країн).
- 25.Костевко В. І. Методологічні питання оцінювання ефективності інноваційної діяльності підприємства / Костевко В.І. // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". Проблеми економіки та управління. – 2011. – № 698. – С. 66 – 73.
- 26.Куценко Т.М. Теоретичні основи формування стратегії інноваційного розвитку в контексті інтенсифікації інноваційних процесів/ Т.М. Куценко // Маркетинг і менеджмент інновацій.-2012.-№ 4.-С. 308-317
- 27.Крилов Э.И., Журавкова И.В. Аналіз ефективності інноваційної діяльності– М: Финансы и статистика,. – 384 с.
- 28.Кучерова Г. Оптимізація фінансового забезпечення інноваційної діяльності підприємств. Сталий розвиток економіки. 2012. № 3. С. 185–188.
- 29.Інноваційні процеси в Україні / За ред. Ковалевського М.С. - К., 2002, 165с.
- 30.Станкевич І. В. Удосконалення термінологічних підходів щодо визначення поняття «іновація» / І. В. Станкевич, Ю. С. Ціомашко [Електронний ресурс] // Ефективна економіка. – 2012. – № 8. – Режим доступу : 190 <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1334>. – Назва з екрана.
- 31.Ігнатова Ю., Даценко Н., Поліщук Є. Моделювання потенціалу малих інноваційних підприємств. Харків, 2015. 81 с
- 32.Легомінова С.В. Ефективність інноваційної діяльності сучасного підприємства в умовах інформаційної асиметрії / С.В. Легомінова // Економіка. Менеджмент. Бізнес. - 2016. - № 2. - С. 55-62

- 33.Лященко О.В. Проблеми оцінки ефективності використання інноваційного потенціалу підприємства / Лященко О.В. // Економічний вісник Донбасу № 2 (20). – 2010. – С. 176 – 180
- 34.Рогоза М. Є. Роль та сутність стратегії інноваційного розвитку в системі загальної стратегії управління діяльністю підприємства / М. Є. Рогоза, К. Ю. Вергал // Економіка: проблеми теорії та практики : зб. наук. пр. – Випуск 228 : в 4 т. – Дніпропетровськ : ДНУ, 2007. – Т. IV. – С. 968–972.
- 35.Миколаїва. А Інноваційний розвиток підприємств// Проблеми теорії та практики управління 2001, №5.
- 36.Малюта Л. Я. Оцінювання рівня інноваційного розвитку промислового підприємства / Малюта Л.Я. // Соціально-економічні проблеми і держава [Електронний ресурс]. – 2011. – Вип. 1 (4). – Режим доступу до журн.: <http://sepd.tntu.edu.ua/images/stories/pdf/2011/11mlyrpp.pdf>
- 37.Рудь Н.Т. Інноваційний потенціал регіону: нові підходи до оцінки / Н.Т. Рудь // Регіональна економіка. – 2011. – № 4. – С. 140-150.
- 38.Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів: збірник // Стріха М.В., Шовкалюк В.С., Боровіч Т.В., Дутчак Ж.І., Седов А.О. — К.: Прок*Бізнес, 2009. — 40 с.
- 39.Осецький В. Л. Інвестиції та інновації: проблеми теорії і практики : монографія / В. Л. Осецький. — К. : ІАЕ УААН, 2003. — 412 с.
- 40.Твисс Б. Управление научно-техническими нововведениями / Б. Твисс. — М Товт Т.Й. Методичні підходи до визначення показників ефективності інноваційної діяльності промислових підприємств в Україні / Товт Т.Й. // Науковий вісник НЛТУ України. – 2010. – Вип. 20.11. – С. 240 – 249. : Экономика, 1989. — 271 с
- 41.Чуйко О. Науково-теоретичні основи інновацій та інноваційного процесу: сутність, види, еволюція / О. Чуйко // Економіка. — 2008. — №2. — С. 7-13.
- 42.Шумпетер Й. Теорія економічного розвитку / Й. Шумпетер. — М. : Прогресс, 1982. — 455 с.

- 43.Щербань В. М. Товарна інноваційна політика : навч. посібник / В. М. Щербань, Л. Д. Ко - зубенко. — К. : Кондор, 2006. — 400 с.
- 44.Федулова Л. І. Інноваційна економіка : підручник / Л. І. Федулова. — К. : Либідь, 2006. — 480 с.
- 45.Федулова І. В. Теоретичні положення з визначення категорій інноваційний процес та інноваційна діяльність / І. В. Федулова // Проблеми науки, 2007. — № 8. — С. 2-7.
- 46.Федулова Л. Інноваційний менеджмент в Україні: проблеми та шляхи формування // Економіст. — 2002. — № 2. — С. 52-54.
- 47.Чорна М.В. Оцінка ефективності інноваційної діяльності підприємств: монографія / М.В. Чорна, С.В. Глухова. - Харків: ХДУХТ, 2012. - 210 с.
- 48.Морозов О. Основи стратегії інновацій / О. Морозов // Інтелектуальна власність. — 2006. — № 11. — С. 30–38.
- 49.Система показників оцінки інноваційного потенціалу промислового підприємства [Електронний ресурс] /О.І. Маслак, Л.А.Квятковська / Ефективна економіка №9, 2010. - Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=298>
- 50.Янковець Т. М. Формування механізму розвитку інноваційного потенціалу підприємства / Т. М. Янковець // Вісник Київського національного університету технологій та дизайну : [зб. наук. праць]. - Київ. - 2011. - № 2 (58). - С. 76-80. 30.

ДОДАТОК А

Додаток І

Положення (стандарту) бухгалтерського обліку
І «Загальні вимоги до фінансової звітності»

Дата (рік, місяць, число)

Підприємство ТОВ «НВО «РИФ» »

Територія _____

Вид економічної
діяльності _____Середня кількість
працівників¹ _____

Адреса, телефон _____

Одиниця виміру: тис. грн. без десяткового знака (окрім розділу IV Звіту про фінансові результати (Звіту про сукупний дохід) (форма N 2), грошові показники якого наводяться в гривнях з копійками)

за положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку
за міжнародними стандартами фінансової звітності**Звіт про фінансовий стан
за 2018 р.**Форма № І Код за
ДКУД

КОДИ		
2019	0	0
	1	1
33542722		
22117600		
18.17.1.1		

V

13184400

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду 2018	На кінець звітного періоду 2018	На дату переходу на міжнародні стандарти фінансової звітності
1	2	3	4	5
І. Необоротні активи				
Нематеріальні активи:	1000	77	8	0
первісна вартість	1001	148	162	0
накопичена амортизація	1002	38	117	0
Незавершені капітальні інвестиції	1005	80277	97072	0
Основні засоби:	1010	264664	253222	0
первісна вартість	1011	335143	344469	0
Інвестиційна нерухомість:	1015	0	0	0
первісна вартість	1016	0	0	0
Довгострокові фінансові інвестиції: які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	1017	0	0	0
інші фінансові інвестиції	1030	0	0	0
Довгострокова дебіторська заборгованість	1035	0	0	0

Залишок коштів у централізованих страхових резервних фондах	1060	0	0	0
Інші необоротні активи	1065	0	0	0
Усього	1090	0	0	0
II. Оборотні активи	1095	348018	350806	0
Запаси				
Виробничі запаси	1100	10622	41158	0
Незавершене виробництво	1101	10622	41158	0
Векселі одержані	1115	0	0	0
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	1120	0	0	0
Дебіторська заборгованість за розрахунками: за виданими авансами	1125	27178	16773	0
з бюджетом	1130	0	0	0
у тому числі з податку на прибуток	1135	64	73	0
з нарахований доходів	1136	13	13	0
із внутрішніх розрахунків	1140	0	0	0
Інша поточна дебіторська заборгованість	1145	0	0	0
Поточні фінансові інвестиції	1155	99060	95654	0
Частка перестраховика у страхових резервах	1170	37481	28214	0
резервах незароблених премій	1182	0	0	0
інших страхових резервах	1183	0	0	0
Інші оборотні активи	1184	0	0	0
Усього	1190	10118	6904	0
Необоротні активи, утримувані для продажу, та групи вибуття	1195	175012	178031	0
Баланс	1200	0	0	0
	1300	678110	697221	0

Пасив	Код рядка	На початок звітнього періоду 2018	На кінець звітнього періоду 2018	На дату переходу на міжнародні стандарти фінансової звітності
I. Власний капітал				
Зареєстрований (пайовий) капітал	1400	272537	272537	0
Капітал у дооцінках	1405	0	0	0
Емісійний дохід	1411	0	0	0
Накопичені курсові різниці	1412	0	0	0
Резервний капітал	1415	2254	2213	0
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	1420	-72176	-161110	0
Неоплачений капітал	1425	(0)	(0)	(0)
Вилучений капітал	1430	(0)	(0)	(0)
Інші резерви	1435	0	0	0
Усього за розділом I	1495	186616	87182	0
II. Довгострокові зобов'язання і забезпечення				

Відстрочені податкові зобов'язання	1500	0	0	0
Пенсійні зобов'язання	1505	0	0	0
Довгострокові кредити банків	1510	252007	285504	0
Інші довгострокові зобов'язання	1515	9167	9167	0
Довгострокові забезпечення	1520	0	0	0
Довгострокові забезпечення витрат персоналу	1521	0	0	0
Цільове фінансування	1525	1	1	0
Благодійна допомога	1526	0	0	0
Страхові резерви, у тому числі:	1530	0	0	0
резерв довгострокових зобов'язань; (на початок звітного періоду)	1531	0	0	0
Інвестиційні контракти;	1535	0	0	0
Усього за розділом II	1595	261175	294672	0
III. Поточні зобов'язання і забезпечення				
Короткострокові кредити банків	1600	0	0	0
Векселі видані	1605	0	0	0
Поточна кредиторська заборгованість: за довгостроковими зобов'язаннями	1610	0	0	0
за товари, роботи, послуги	1615	6464	28760	0
за розрахунками з бюджетом	1620	8591	7458	0
за у тому числі з податку на прибуток	1621	0	0	0
за розрахунками зі страхування	1625	0	0	0
за розрахунками з оплати праці	1630	0	0	0
за розрахунками з учасниками	1640	0	0	0
із внутрішніх розрахунків	1645	0	0	0
Поточні забезпечення	1660	0	0	0
Доходи майбутніх періодів	1665	0	0	0
Відстрочені комісійні доходи від перестраховиків	1670	0	0	0
Інші поточні зобов'язання	1690	72830	123651	0
Усього	1695	95439	167983	0
Зобов'язання, пов'язані з необоротними активами, утримуваними для продажу, та групами вибуття	1700	0	0	0
Чиста вартість активів недержавного пенсійного фонду	1800	0	0	0
Баланс	1900	543230	549837	0

Керівник виробничого відділу
Головний бухгалтер

**Звіт про сукупний дохід
за 2018 р.**

Форма № 1 Код за ДКУД 13184400

1. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ

Стаття	Код рядка	За звітний період 2018	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	2000	11603	15437
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	2050	8873	9090
Валовий: прибуток	2090	3747	3105
збиток	2095	-	-
Інші операційні доходи	2120	-	-
Адміністративні витрати	2130	1383	1471
Витрати на збут	2150	1727	1562
Інші операційні витрати	2180	67	39
Фінансовий результат від операційної діяльності: прибуток	2190	182	135
збиток	2195	-	-
Інші фінансові доходи	2220	-	-
Фінансові витрати	2250	-	-
Інші витрати	2270	-	-
Фінансовий результат до оподаткування: прибуток	2290	1474	1638
збиток	2295	-	-
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	23	14
Чистий фінансовий результат: прибуток	2350	159	113
збиток	2355	-	-

2. СУКУПНИЙ ДОХІД

Стаття	Код рядка	За звітний період 2018	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Дооцінка (уцінка) необоротних активів	2400	-	-
Накопичені курсові різниці	2410	-	-
Частка іншого сукупного доходу асоційованих та спільних підприємств	2415	-	-
Інший сукупний дохід	2445	-	-
Інший сукупний дохід до оподаткування	2450	-	-
Інший сукупний дохід після оподаткування	2460	-	-
Сукупний дохід (сума рядків 2350, 2355 та 2460)	2465	-	-

3. СКЛАДОВІ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Назва статті	Код рядка	За звітний період 2018	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Матеріальні затрати	2500	1072	1647
Витрати на оплату праці	2505	791	1622
Відрахування на соціальні заходи	2510	411	123
Амортизація	2515	1004	875
Інші операційні витрати	2520	1231	532
Разом	2550	6881	6279

4. РОЗРАХУНОК ПОКАЗНИКІВ АКЦІЙ

Назва статті	Код рядка	За звітний період 2018	За аналогічний період попереднього року
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	2600	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	2605	-	-
Чистий прибуток (збиток) на одну просту акцію	2610	-	-
Дивіденди на одну просту акцію	2650	-	-

Керівник виробничого відділу
Головний бухгалтер

ДОДАТОК Б

Економічні результати проектних рішень ТОВ «НВО«РИФ»

№	Показники економічного зростання	Планова величина показників, од. виміру	Зміна показників, результат впровадження проектних рішень	Фактична величина показників	Приріст/зниження %	Суть заходу
1	2	3	4	5	6	7
1	Видатки на придбання машин, обладнання та програмного забезпечення	120 млн.грн.	+10тис.грн.	16 тис.грн.	+8,7	Збільшення фінансування інноваційної діяльності
2	Залучення інвесторів	160 тис.грн.	+ 51 тис.грн.	23 тис.грн.	+31,2	
3	Отримання кредитів	1 млн.грн.	+20 тисгрн.	12 тис.грн.	+20,0	
4	Витрати на заробітну плату	120 тис.грн.	+55 тис.грн.	84 тис.грн.	+7,3	Покращення активності винахідників та раціоналізаторів
5	Витрати на навчання персоналу, підвищення кваліфікації працівників	32 тис.грн.	+ 13 тис.грн.	43 тис.грн.	+30,3	
6	Витрати на оздоровлення працівників	12 тис.грн.	+ 15 тис. грн.	105 тис.грн.	+13,0	
7	Витрати на рекламну кампанію	70 тис.грн.	+25 тис.грн.	100 тис.грн.	+21,7	Покращення маркетингової підтримки випущеної продукції
8	Витрати на вигляд продукції	70тис.грн.	+28,5тис.грн.	50тис.грн.	+30,0	

ДОДАТОК В